

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,*
- *сви оптужени,*
- *браниоци оптужених, адвокати Здравко Крстић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, који ће на овом главном претресу мењати адвоката Миодрага Планојевића, Јасмина Живић, Бранко Лукић, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић,*
- *те је приступио сведок Ђуро Филић.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 43 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ЂУРО ФИЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донесите одмах једну столицу. Добар дан, господине Филићу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци – од оца Ивана, пензионер, адреса Ловас, Владимира Назора бр.11, место рођења Ловас, година рођења 1939. годиште, по националности Хрват.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 12.09.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?
Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, да смо у љубави нисмо, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. А пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву, прочитавши тај текст који се налази испред Вас. Изволите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Заклињем се да ћу са овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли не видите добро?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Морам друге наочаре метнути. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати. Да ли је то то, да ли ишта више?

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте давали исказ Жупанијском суду у Вуковару.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Два пута и у Малинској када сам био у прогонству једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27. јануара 2004. године и давали сте исказ истражном судији 12. септембра 2007. године. И други пут сте пред судом у Вуковару давали исказ 19. маја 2004. године. Тада сте нешто кратко само приложили неку медицинску документацију. Да ли остајете при свим овим исказима које сте до сада дали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак проти ових четрнаест лица због кривично дела ратни злочин против цивилног становништва у вези дешавања у месту Ловас у октобру, до прве половине новембра 1991. године. Предмет оптужбе је напад на Ловас, дешавања у селу за време напада и минско поље. Испричаћете суду све што је Вама познато у вези тих дешавања. Изволите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ја не знам, ја сам те изјаве толике давао, јер то је, Ви мене можете испитивати ако је могуће. Све изјаве су ту пред Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте суду, како се то дешавало, значи од онога дана када је био напад, где сте Ви били у току напада, шта се дешавало, шта се дешавало са Вашом кућом, шта се дешавало са комшијама.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: 10.10. у 7,20 ујутру је био напад на село и људи су бежали, на све стране, ко је могао побећи, побегао је, ко није, ко се затекао у селу, тај није могао више никуда, што се каже, ни врабац из села није могао изаћи више. Све је било опкољено. Ја сам пре тога сакрио се у дрва код братића, био сам сакривен тамо два дана и две ноћи. И добивао сам изјаву од жене каже, ко се не иде пријавити у опћину, да ће ићи по кућама убијати. Дочим, то је већ било пре тога, али ме нису нашли, јер сам био, кажем, сакривен, нисам био у мојој кући, нисам био у мом подруму. У мом подруму бацили су бомбу у мој подрум и метили су врата када су била врата искидана, метили су врата још на врата бетонске блокове да као ако смо живи, да не изађемо ван. Али, пошто кажем нисмо били у подруму, био сам тамо, код братића, сакривен у дрвима, и то је прошло након три дана. Морао сам се ићи пријавити, рекла ми жена, каже, «иди се пријави», каже, «потући ће ко остаје». Ништа, ја сам отишао и пријавио се. Када сам дошао у центар, један ми каже, Филић Ивица, каже, «бежи, убиће те». Сада, ја рекох не знам, шта сада, нисам ја ништа скривио. Дочим, питам сада куда да идем, морао сам се некеме ићи пријавити. Каже, мора се ићи, то је кућа

на ћошку у Ловасу Боре Кесера. Тамо сам се ишао пријавити. Ту су ме дочекали Милан Радојчић на вратима први, у соби горе на кату, ме дочекао Мића Девчић са једним са калашњиковим и он ме је почео малтретирати, где сам био до сада, за кога сам гласао, да ми мајку, кажем ја њему, «па чуј, Мићо, ја сам са твојим оцем, били смо ловци заједно, био је јако добар», «не», он опет, окрене онако право, опсује и каже: «Више није, ратно је стање, сада се не може причати тако». Дочим, један што је стајао крај њега, са калашњиковим, каже да седнем, «ја ћу да седнем»; он измакне столицу испод мене, кундаком и удри ногама и рукама. Када сам ту ме испитивали још, Мића ме је уствари испитивао, «ајде», каже, «води га горе на кат у другу собу». Цело време је од Миће до ката ме тукао кундаком по леђима. Када сам дошао био сам једно време можда пола сата или сат, ишао сам на испитивање код неког ко није из Ловаса, он је Ивковић Ђорђе. Ивковић Ђорђе, наводно, чујем да је из Вуковара, иследник, шта је, не знам. Он ме је испитивао где су ми зетови. Сада ја кажем, не може рећи родитељи где су им деца, а не ја где су зетови, ко зна, побегли су, каки су били, да ли су били екстрими и тако. «Па», рекох, «шта ја знам, побегли су», сада. И ту он мени почео, каже, «слушај, говори истину, твоје се коже тиче, говори истину, јер знаш шта те чека, Шид, Сремска Митровица и зна се даље», каже «шта». И ту он ме није тукао, ни пред њим ме није тукао тај, већ опет када ме је водио у подрум онда ме опет кундаком и опет када је назад опет је тако тих батина било. Ту сам био па дан, можда десетак, можда десетак сати, шта ја знам, можда мање, заборавио сам. Један човек што је кућа тога власника, имао је пуно којечега, он је радио у Немачкој и имао је и нормално, човек доносио из Немачке којекаквих алата и то и то сам ја пребацивао, каже, треба спремати за људе који ће још овамо долазити. Уствари, то су били који су били, ми, ето, за нас се спремало. И онда сам тих дана сам ето био испитиван, тучен и једном, каже, ето, сада, ти ћеш возити дрва, ко има трактор. Ја сам имао трактор, приколицу добру и ишао сам возити дрва у шуму неку Јелаш. И када смо возили дрва, био је Мартиновић Звонко, као он је био као шеф над нама, писао је колико људи иде у шуму, колико се враћа и шта ја знам. И тако нас је било, али то су све били Хрвати, од Срба нико. И када смо ишли неколико дана у шуму, нормално, када један дан дође Продановић Ђуро и каже – «одите ви овамо»: А ја мислим да се то тиче када је рекао у множини, да се то тиче мене и тога што је са мноштем стајао, каже, «не, ти», као ја, «дођите Ви чика Туна», млађан, «дођите Ви овамо» каже. Шта је рекао, нисам ја нормално чуо. Када се вратио ја питам: «Шта ти је казао», каже «казао ми је да је Звонко Мартиновић убијен». А Звонко Мартиновић је ето са нама радио, возио је дрва, ето нормално, то јутро,

каже, нема га, убијен је, умро је, шта ја знам. Човек здрав био, нормално. И онда смо ми тако у вези мислим на, шта ја знам, малтретирања, батина и морали смо то радити, али сваки дан од 7 па до 4 сата, од 4 сата је био полицијски сат, онда смо ишли кући.

И када је то, мислим радили смо, та дрва смо возили, то смо возили, кажем, Србима све и Девчићима и Зорајинима и шта ја знам, Продановићим и сада није битно. Када је било то извежено, ја сам онда нормално дошао опет у 7 сати као на распоред, каже да дођем без трактора. Ја сам дошао тамо, већ је било људи, то је задруга, у дворишту и на улици и у дворишту, и нормално, одметну се људи, куће горе, пале се, људи се убијају. Жалосно је рећи, али као керови. Убијало се, трепнеш, готов си, нема ту смиловања. И када је било, овај, дошао је један Србин, нећу да именујем, мени и каже «Ђука, иди кући». Ја мислим, шта сада тај хоће, јер су нам рекли дотични да ћемо ићи купити грање за, да се има чим ту пећи, пошто је пекара била уништена, а један је био приватник неки Тома пекар, он је пекао крух, па да се иде купити грање. И ја сам се уписао као идем купити грање, боље него бити ту у паклу, у том злу. Тај је, није то трајало можда десетак минута, дође он опет и каже мени «иди кући када сам ти казао». Ја ништа, кући. Ја одем кући, а ти дечки су отишли на минско поље, значи знао је он куда ће ићи, чим је рекао мени да идем кући. А шта је сада у мени видео, не знам. И то је прошло можда два дана. Ја се нисам ишао никоме јављати. Већ када ми је казао да идем кући, рекох, нећу се ићи никоме јављати. Када дође, дође Зораја Слободан, иначе «Бора» звали су га, Слободан, две бомбе, пиштољ, калашњиков и још је дошао са њим један Хрват у цивилу. Ми смо доручковали, каже мени: «Шта ти радиш», каже, «зар те није срамота, ниси дошао на распоред». Рекох, «не знам, ја сам послан кући». «Да, то је било само тај дан и требао си се доћи јавити на распоред. Прекидај», каже, «јело и». Ја кажем, рекох, «Чуј, морам таблете узети, иначе сам срчани болесник и шећер имам, и масноћа и свашта», није битно. Каже, «ајде пакуј се с нама». И ту смо ми били, ту сам опет неких батина добио и то је прошло све до, нећу пуно слагати, али ја мислим 20.-ог, 22.-ог када су нас, то је недеља била, када су нас покупили, нормално опет кога су хтели, нису све, и у подрум у Месни уред.

Ту су такве батине биле, први дан нас нису тукли, јер смо, увече смо били у подруму, нисмо знали, није било ни светла, ништа, видели смо ујутру када је свануло, нисмо имали ни упаљача, ништа уз себе. Ујутру када је свануло, видели смо да је било бала сламе, али ми нисмо ни знали, то су бале у ћошку биле, ми нисмо знали да су тамо бале сламе, ми смо се скупили у ћошак и ником нисмо, нас је било нешто у

почетку десетак, онда касније је било можда нешто око петнаестак људи. Онда су, кажем, почеле батине, то је било 24.-ог, на наш Бадњак. Онако тући, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо. Изволите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Онако тући ја кажем, оно може само, ни волови поднети не могу. Када је мене један ухватио за косу, каже, «ти си мој тип». И када је почео ударати, тако дебљине као рука моја, тако дугачка, неки ланци звонили су у тим, када је он мене ударао по глави и по бубрезима. Жалосно је рећи, то је још било подношљиво. Али када су нас поредали до зида, и ногама тукли, онда сам, Ви имате можда пред собом моју повијест болести, ја сам то два пута у Вуковару дао. Онда су ме тукли да нисам се могао дизати, руке су ми морали дизати. Емоције су можда јаке и крв ми се сливала на, када сам дошао, мислим од тих батина смо ми били размењени у Босни, у Тузли, групно. И када сам дошао, боли ме, ја не знам шта је, видим да сам испребијан, а не знам шта је. Када сам дошао у болницу, односно у Мартиновку, тамо је било свратиште, каже, пита, доктор пита, ко има за лечнички преглед. Ја сам се јавио, нас тројица, четворица, Иван Јовановић, ту је био исто са нама, Мата Мађаревић и ми смо остали у болници. Ја сам, кажем, искидан био. Онда, наводно, кажу, ребра су ми искидана. Онако сам мокрио сукрвицу, а кажем, сливала ми се крв од удараца на плућа и докле год ми се то није стабилизирало, нису ме пустили из болнице. У «Драшковићу» у болници сам лежао у Загребу. Када су ме, када је то стабилизирала се та крв са плућа, онда су ми казали, па ето, каже, сада као уочи Нове године, нема ништа, крв је добро, стабилизирало се, можете бити слободни, можете ићи кући. Ја сам њима једном речју рекао само, ја не знам где је моја кућа. Ја немам кућу, као пуж на леђа. Каже, па, ништа, останите онда преко Нове године овде. Дочим, била је у посети код Мате Мађаревића супруга и од супруге брат и они мени кажу, «слушај, ако ћеш са нама», али ја нисам могао ни да ходам, ја сам једва ходао. Некако сам ја докотрљао се до аутобусног колодвора, они мени и карту извадили, ја ништа нисам ни знао ни могао. Извадили они мени карту за Крк, а ја сео у аутобус и нисам ја могао ништа да урадим. И за Крк, мислим, када ја дошао у Крк, видим ја нико мене не чека, наводно ме требала чекати жена и кћерке, кћерка једна, једна је већ морала побећи са сином у Немачку. Син је мали био, две и по године и, па, рекох, не знам куда ћу, нико ме не чека. Када ја сам требао сићи у Малинској, а не у Крку, а ја прешишао дванаест километара, нисам знао, јер ја нисам никада тамо био у оном крају. И тако, ето, то је тих дана било, кажем, али онаке батине и онакво убијање, ја не знам, то нису људи радили. Не, то само може радити онај који нема осећаја ни људског у себи ништа. И

онда сам остао у Малинској, ето и ишао сам докторима сваки дан на прегледе и на снимања. Ако нешто требате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Филићу, да ли сте Ви учествовали у неким преговорима са војском?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесам, са војском сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре самог напада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте, учествовао сам у преговорима и са мном је ишао наш директор задруге, ишао је Ђура Продановић, ишао је Милан Тепавац и Ђура Продановић, то је он мени казао, не ја њему, јер ја нисам смео казати, јер нисам имао смелости. Загрлио ме и каже: «Ајде»; каже, «идемо пред», војвођански корпус је био на том репишту из Новог Сада, таман су они гранатирани село, каже, «идемо», каже, загрлио ме, каже, «идемо нека се види како Хрват и Србин живе», да су у слози, шта ја знам. Мање-више, то је било тако. Код нас је било мешаних бракова, није било никакве разлике. Када смо ми били тамо на преговорима, тај пуковник што је био по чину, био је мајор по чину, уствари, каже, не, Ловас нећемо никако, Ловас је благо, питомо село, Ловас може бити миран од тога. Није трајало, други, трећи дан, гранатирање Ловаса и то прво цркву па редом онда. То су куће гореле, палиле се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пре 10. октобра?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пре, пре 10.-ог то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То гранатирање прво?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, гранатирање, када сам ја ишао на преговоре, ја сам ишао два пута на преговоре са њима тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је било?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам био тамо, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било на тим преговорима, какав је исход био, да ли су они нешто тражили, неку предају оружја, нечега?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тражили су оружје, али, пазите, ја сам био мислим у опћини на телефону стално сваки дан тамо, ми уопште нисмо имали никаквог наоружања. Било је, полиција је била у Илоку, а ми што год је то било, све је било код њих. Јер, шта је Илок, Ловас је четрнаест километара. То су они однели све у Илок. А ми смо имали нешто ловачких пушака и то можете мислити шта је ловачка пушка, ништа за тај случај као што је код нас био. Имали смо нешто око дванаест, тринаест ловачких пушака, један пиштољ и то је било то. И када су они дошли полиција из Илока, код нас пита шта смо скупили, да ли имамо наоружања и нормално, то што је било тих пар, неких дванаест, да ме не

држите за реч, можда петнаест пушака ловачких, није био можда један само карабин, два, то смо ми дали њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илочкој полицији?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Илочкој полицији, када су они дошли, јер су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је предато нешто ЈНА од наоружања, да ли су долазили и они по оружје?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су били власт, у Илоку полиција је била власт, а ови када су дошли, био је покојни Бурик, њега су убили, велечасног из Товарника, био је он и наш велечасни Винко Бераховић, њих два су дошли, каже, ако имате наоружања, подајте, каже, војсци, да буде мир, да не буде проблема и шта ја знам. Али како ћемо дати када су из Илока ови однели. И ми нисмо ништа имали. То што је било пушака ловачких, то је било. А ови су однели то, готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су били неки стражарски пунктови, контролни пунктови неки од мештана Ловашчана у том периоду?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мислите улаз и излаз из села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када су били ти пунктови?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ти су пунктови били претежно када су почели, када је наших дванаест редарственика убијено у Борову Селу, онда се почело, јер се види да нешто није у реду. Онда су се почеле скупљати страже и то исто са ловачким пушкама, није било никаквих других и онда на пунктовима је било, шта ја знам, по два човека, на сваки улаз у село је ето било, шта ја знам, четири казаћемо улаза у село, на сваком пункту два, можемо казати то је осам људи, који су били на пунктовима. Али, шта су они могли, ништа. Нема шансе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када су били ти пунктови?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, пунктови су били докле год није био напад на село. Када је почело гранатирање села, нормално су се разбежали и више није нико, ко је могао побећи, побегао је, кажем, а ко није, наводно, ја кажем камо среће да сам побегао, да нисам остао у дрвима сакривен, ја не бих прошао тако као што сам прошао. Али, ето више нисам могао никуд из села, јер је митраљез био на раскрсници, а моја кућа је пета од ћошка, на раскрсници митраљез. Нисам ја имао што каже, чисте да прелазим преко цесте, што ће ме укувати или неће, јел, тако да ја нисам могао никуда. Ја сам био прекопута цесте сакривен у дрвима код Ковачевић Марина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и тада становали у овој улици Владимира Назора?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, исто прекопута, само је прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код тог Вашег рођака сте се склонили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они нису имали деце, они нису имали деце, и ето, каже, и тај мој братић ми је и његова супруга, ајде, каже, са нама да нисмо сами, па да нисмо сами, па имамо ми добар подрум, па шта ја знам и тако ето, насео тако на те речи, а ја сам ето, они су били у подруму. Да сам ја био у подруму, ја вероватно бих као и други, нисам убијен. Шта би било не знам, не могу сада бити, мислим неки судач, али да нисам био сакривен моментално, јер тај који је код мене ударао врата, Зораја да ми мајку, Туђмане, излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у Вашој кући прекопута, ко је остао, супруга?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко остаде у Вашој кући у подруму?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У мојој кући у подруму нико није остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није био?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Били су сви преко код братића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ко је то ишао Вашом улицом од ових људи које Ви знате

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ко је, ишао је Зораја, ишао је овај Тепавац, Тепавци једни и други, Тепавац, како се зове, шта ја знам, знам Радована тамо нас је чувао када смо били у подруму да не би случајно и мање-више сви су били наоружани. Сви су имали пушке од основне школе, говорим на Србе, од основне школе сви су имали пушке до седамдесет година. И Љубан Крњајић је носио пушку од Крњајића, тога ту, шта је, можда није, не знам, његов отац је исто носио пушку, а од мене је старији годину дана, и он је пушку носио кроз село и сви су чували нас као, нема. И код, где смо ми били затворени, у подруму, ту је на капији био са пушком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте Ви видели неко убиство тога дана да сте били негде присутни ту?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, јер нисам ја могао ићи када сам био сакривен у дрвима, нисам могао видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте причали, помињали сте да сте видели неко убиство да су неке ту Ваше, баш у Вашем дворишту да сте.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да, то су били у мом дворишту убијена два човека, то је моја жена видеела када је убијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте, значи, из њене приче чули?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, два човека, то је био Кесер Мато и Ђука Пољак. Они су били убијани, шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Јурај Пољак, звани «Ђука»?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јурај Пољак звани «Ђука». Шта је било? Ми смо били, кажем, прекопута, преко цесте, код братића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то Ваша жена видела, кажете, није била код куће?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, сада да кажем. И ишла, имали смо теле, требало је дан, два пре крава се отелила и она је ишла да види, да надоји теле, да пусти да теле сиса. Дочим, све су капије биле отворене и на капијама су били ручници, столњаци бели и шта ја знам. Дочим, наша капија је била отворена пре тога, а када су их убили, затворили су капију. А код брата Ивице за кућом капија је била отворена и она је отишла кроз њихово двориште и видела је кроз моју, амфор кажем, задњу капију, оно како на чамовој дасци буду чворе и шта ја знам, и видела је кроз ту рупицу где је, имао је пиштољ са стране, Зораја Бора, Слободан, уствари, «Бора» га зову, и још неки ко је са њим био, не знам. То сам видео. А онда даље ја нисам могао видети ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви видели, њихове лешеве?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели њихова тела, Ви?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да ли сам видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тело Ђуре Пољака и Мате Кесера?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели њихова тела?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је то било онај први дан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, они су, ја не знам, већ су били на духаљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: На духаљу су били већ, ја не знам већ који је то дан.био, напували се.знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када кажете да је Ваша супруга видела, када се то дешавало? Да ли је то било онај први дан када је био напад?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било, то је први дан када је био напад, то је први дан када је био напад на село, онда су извели из подрума од Пољака Ђуке, Јураја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је супруга рекла, ко је ту пуцао у Мату и у овог Ђуку Пољака?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Она је видела где има Зораја пиштољ у руци и испаљује седам метака крај buttova и те главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, видесте ли Ви тог дана још неко тело?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видесте ли Ви, да ли сте видели тог дана да су још неки људи убијени?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, нисам, нисам, већ само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте истражном судији.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Само сам видео али нисам био близу, био је Драгош Пејић и Божа, Божа, Драгош и Свијаревић, како његов се зет зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињаали сте истражном судији Мијо Божић и Драгутин Пејић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мијо Божић, Мијо Божић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то видели?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, али само нисам био близу код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били близу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где су се они налазили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су се налазили, јер моја кућа има улицу скроз на другу улицу и ту на другој улици сам дао кћерки и зету да направе кућу. И они су ту иза њихове куће са оне стране цесте лежали убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то двориште Јосипа Јовановића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јосипа Јовановића, а код Јосипа Јовановића су бацили у подрум бомбу, ту је била моја кћерка са двоје деце и Марица Јовановић, ова Мађаревић и шта ја знам колико је ту било и бацили су бомбу, наводно али као тај подрум иде као на кључ и нису, њима ништа било, само је оно од оног дима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли та улица излази, да ли то двориште излази на Крањчевићеву улицу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли је неко бацао бомбе или је нешто на Вашу кућу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А код мене је опалио није, то је жена видела, ја нисам видео, ја сам кажем био сакривен, жена је видела да је Зораја стајао крај тога који је пуцао, зољу је носио, већ како се то носи и каже, «пуцај». И онда је опалио у мој прозор, има два четворкрилна прозора од улице, избио је тај прозор, избио врата и на крају ходника има WC и ту се зауставило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Ваша жена то посматра ту ситуацију?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Из дворишта, из дворишта код овог мог братића, капија је била отворена и она је то видела, јер кућа, капија на капију излази, равно гледа се, како бих казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паралелно?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Паралелно, види се, врата у врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она посматра шта се дешава тамо са Вашом кућом?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Чак је и сусједа прекопута, односно за кућом Балић Марија, и она је видела где је пуцано зољом и то је био онда касније био и Душан, Дуле је био, онда овај Грковић и тако, купило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овај из Товарника?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, он је наводно из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ловаса?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, тамо где Вам је била кћерка у тој другој кући у том дворишту где су ова двојица погинула, у дворишту Јосипа Јовановића, да ли сам тако ја разумела?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, они су погинули прекопута цесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него та Ваша кћерка са децом, била у подруму?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У том подруму крај те куће одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видела она ко је бацио бомбу на ту кућу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, није могла видети, јер они су били у ћошку, они су бацили бомбу и нормално, мислили су ваљда нема никог више, шта ли и чак, ево и код мене су рекли, који су прилазили мојој жени, каже, па јесте ви живи, па јесте ви живи, каже, ми смо чули да сте ви убијени. Да, чули су, нормално да су, да смо ми убијени, када је бомба бачена у подрум. Што је било вина, још те године се није ни брао виноград, што сам вина и ракије у подруму, то је све отишли по подруму. Канте две масти је било, маст трошимо, не трошимо уље. То је било све иштрољано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, тог дана о овоме, да кажем, пешадијском нападу да ли је претходио неки артиљеријски напад?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Прије? Артиљеријски напад је нападао са Репишта ту што смо ишли на преговоре. Са тог Репишта је био артиљеријски напад, новосадски корпус је то био. Они су шибали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог дана, 10.10.1991. године.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тог дана, то јутро је био прво артиљеријски напад, пре седам, седам и двадесет тако, артиљеријски напад, онда када су се ови стајирали, мало престали, онда су ови од Бечке, оданде од Опатовца, улазили у село и убијали су где су ког стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли је неко страдао од тог артиљеријског напада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте, страдао је Латас Милан, то је од првих граната, прва, друга граната, он је страдао и не знам да ли је ко још, али за њега сигурно знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте чули тог дана, да ли је још неко страдао од ових људи, тог дана када је био напад?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, доста је ту људи убијано, само ја то све, мислим нисам био дотично кажем, био сам сакривен али ту је доста људи убијено. Ту је убијен и Стипа Мађаревић и Ката Павличевић и Јовановић Туна и његова жена, Дане Бадањак и његова жена, то је све тај дан било. Тај дан је убијено па ја не знам, нешто око или али седамдесетак особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај дан. Добро, нека је, не знам, ја нисам бројао, али убијено је пуно, када је било само осамдесет и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде у оптужници коју је подигао тужилац, да је седамдесет страдало за све те дане, укључујући и минско поље и тако даље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, па у реду, не кажем ја, ја не могу рећи колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вама онда да је тог дана када је био напад страдало?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја знам, ја кажем, ја знам да је убијено толико људи, а сада да ли је то са минског поља или је то убијено тај дан, не могу ја видети, када кажем, нисам био у догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, оног дана када идете, да се пријавите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оног дана када идете, како сте причали, да се пријавите, откуд Ви знате да треба да одете у ту кућу Боре Кесер, ко Вама каже, шта је кућа Боре Кесер?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја када сам ишао, горе сам дошао да се пријавим. И нисам знао куда ћу. У тим иде Филић Ивица и каже мени: «Бежи, убиће те». Рекох, «куда ћу сада да бежим, немам куда да бежим, нема шансе да могу побећи». И онда су ми казали ко је рекао од ових, сада не могу рећи, «иди», каже, «код Боре Кесера, тамо ћеш се пријавити» и дочим сам се ја тако и направио и отишао код Боре и тамо се пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви улазите код Боре у ту кућу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Када ја улазим код Боре у кућу, био је на вратима од улазних врата, од улице био је Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите ми ту ситуацију, да ли је он стајао, седео, шта је радио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је стајао, стајао, ко је био крај њега још неколико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наоружан, у униформи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Са пушкама, у униформи је био. Знате шта, ја не знам да ли је он био наоружан или није, у оном страху није се то могло ни видети, ни, то је био страх неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви Милана Радојчића знате од раније?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он Вама ту каже, да ли Ви њему нешто се обраћате, да ли питате нешто?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја када сам рекао Милану, рекох, «Милане, ја сам био, ето, нисам био», нисам се могао снаћи када је почело бомбардирање, јер ја сам пре, могу мало воде узети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, слободно.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Суше ми се уста. Ја сам пре једно два, три дана брао јабуке, ишао сам у воћњак и брао јабуке, јер ту је нешто било око шесто гајби јабука у складишту поредано, то је све отишло, није сада ни битно. И ја кажем, рекох, «Милане, ја нисам, ишао сам да видим јабуке да неће ко, нешто је било код куће, нешто је било још у воћњаку, да неће ко, мало да прегледам»: И када је то запуцало, нисам се знао снаћи, рекох, ја сам ето побегао у кукурузе и овамо и онамо и ето, сада сам дошао да се пријавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он Вама каже?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ништа, каже, још сам рекао, када ми је то рекао братић, каже, ето, бежи, убиће те, а ја сам чисто оладио. Верујте ми да сам мислио, па нека ме убију, па ником ништа. И ја сам рекао: «Милане, ако је за убити, убите ме», то сам му казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам Милан одговара на то?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А он је рекао, каже, «да смо ми хтели, ми би вас већ убили», али нису ни могли, ја сам био сакривен. А да сам био на мети оно у почетку то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ко је ту тих дана представљао неку власт у селу, да ли Ви имате неких сазнања, да ли је било ту неке власти?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Представљао је власт одмах у почетку чим је дошао, Љубан Деветак. Љубан Деветак када је дошао, имао је неки сламнати шешир на глави, пластични, какви, сада ја не знам и имао је калашњиков је метнуо на сто, то је било у сали, и још крај њега је стајао један, два његових телохранитеља и каже: «Ја сам за вас све у селу. Ја

сам за вас и председник Месне заједнице и директор задруге и председник опћине, ја сам за вас све. Ко шта хоће и шта треба, нека се мени обрати. Преко мене не може нико ништа направити». И то је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било у том Омладинском дому?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, било нас је, шта ја знам, не могу Вам рећи тачно, било нас је можда двадесетак, можда и више, не знам. Онда нас је исто онда су нас одвели у опћину, у Месни уред, онда нас тамо опет, ко је какви народ, шта си по нацији, по народности, другог није никога било, само су били Хрвати. Једино што је била Миљковићева Аница, она је казала «ја нисам Хрватица, ја сам Војвођанка»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су тог дана пописивали ко је шта?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да. И онда, нормално је, кажем, то су били први дани. Онда сам, кажем, почео радити и то тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти први дани ме највише интересују, па ћемо се највише задржати на томе. Реците ми, тих првих дана, да ли сте чули да је још неко у некој власти? Да ли је постојала још нека власт? Кажете, видели сте наоружане од основне школе, до седамдесет година.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко те људе наоружа, ко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја не знам ко је наоружао, јер су то били «Душана Силни», јесу били «Бели орлови», јер су то били који су били то, паравојска дошла нека и наоружала све. Ја сам чак, да Вам бидем искрен, ја сам замишљао да ће то доћи што каже, наша армија, па ће направити фифти-фифти, ти тамо, ти тамо, Хрватска Хрватској, Србија Србији, Словенија Словенији и остали мирољубиви и не би проблема било. На то сам ја ишао. Али, ето видите на чега сам надошао и насео. А да је тако било, никоме не би фалила ни коса са главе, јер кажем, да су били мешани бракови, то је било, није нико гледао. Мање.-више, није фалило пуно да сам се ја оженио Српкињом. Нисам никакве примедбе гледао и видео. То је зло дошло и шта су они мислили, ја не знам. Мислили су да нас ваљда, да нас нема, шта друго, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ту када идете да Вас испитује Милан Девчић, шта Вама Милан каже, у ком својству он ту сада Вас испитује?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је био, он је био милицајац, онда за време, онда милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао некакву функцију он?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је био, шта ја знам какву је функцију имао, али није био макар шта. Не знам какву је имао функцију, не, чујте, ја не могу рећи за ниједну функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли овде у суду у Вуковару – «Милан Девчић имао је на себи плаву милицијску униформу».

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Не знам шта је био, али је сигурно обављао велику функцију».

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сигурно. Ето то и сада кажем и сада кажем. Он је био и то на таки начин сам ја приступио лепо са њим, али када је он мени окркао онако право чобански, па да ми ово, па оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам псује, усташку мајку, кажете?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте, и за кога си гласао и каже, «ово», ја кажем, већ сам да понављам, рекох, «ја сам са твојим оцем, ловци смо били заједно».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то не морате да понављате. А ко је тај што кажете тај Вас удара кундаком?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд знам, откуд знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Измакао Вам ту столицу? Ко Вам је измакао ту столицу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај. Не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки у униформи, наоружан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У униформи, наоружан, калашњиков пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки непознати за Вас?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта је још казао тај исти? То је незгодно рећи, ја ипак не знам да ли се то у суду може казати. Знате ли Ви шта је он казао? Каже, «ја сам из Борова Села и ја сам дошао из Борова Села у Ловас да ослободим Ловас и знате шта раде усташе, шта раде са српском децом». Каже, «лупају цурицама главе, једу мозак, а дечкиће штроје, једу јаја». Часну и искрену реч кажем. То је тај казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта Вас Милан Девчић ту испитује, шта?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Само ме испитивао, ето, испитивао ме, ето, где сам, шта сам, докле сам, где сам био пре, ето, и онда су ме, кажем, онда ме је почео тај поливати и када ме је водио горе на кат, онда опет туче, када води доле на испитивање, опет. Е онда кажем, када је код овога Ђорђета дошао, тај Ђорђе је, пред њиме ме није нико тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било истог дана када кажете, прво сте били код Милана Девчића на испитивању?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Истог, истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па после код тог Ђорђа?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ђорђа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивковића. Тај Ивковић Ђорђе је саслушан овде као сведок у исгрази 26. јуна 2007. године. Он каже да је дошао 01. новембра 1991. године у Ловас, каже почетком новембра.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је дошао у Ловас, он је дошао у Ловас када сам ја био на испитивању. А када је он дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тог дана када сте Ви били он је био?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да га видим, могао бих га и сада познати, имао је на кострушену, ретку косу, на кострушену, као да га гледам. Највише сам њега упознао, а ове који су ме тукли, те нисам ни познао, да Вам будем искрен. И да ми сада покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били мештани Ловаса?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, било је ту можда и мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ти што Вас туку?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, баш то. Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јер ми смо били, ми смо били поредани уз зид и руке горе, они су пајчили ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте само мало, значи, да не причамо о сто ситуација у исто време. Мене интересује, овај моменат, тај дан када сте видели прво Милана Радојчића, када сте на улазу били. Реците ми, да ли је Милан Радојчић имао неку функцију у селу, а да Ви знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам ја шта је, функцију је сигурно имао, не би био тамо да није имао функцију. Био је милицајац, у плавој униформи као што сам већ причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Радојчић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А Милан? Ја се буним, ово је Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате за Девчића.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада што причате.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је био у униформи али је био на улици, на улици, на улазна врата, на улици, код улазних врата, Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био поред њега неко ту да је у униформи, наоружан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Било их је што се каже, као плеве. Пушке су носили сви, пуцали су, где су стигли, убијали ког су стигли, палили су куће чије су хтели, ето тако је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за њих, за Милана Девчића и Милана Радојчића, Жељка Крњајића, имате ли Ви неких сазнања, било посредних, било непосредних, о њиховим учешћу приликом напада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам њих видео да су ишли кроз село, то касније, видео сам када сам ја већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме онај дан када је био напад, имате ли неких сазнања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А када је био напад, нисам могао видети, јер сам био сакривен. Али када је било то, када сам, мислим, када сам возио дрва, када сам био на тим, што кажу, на правом присилном раду, јер ја сам ангину пекторис имао и ја сам то морао радити, онда ја њих сам видео, наоружане. Пре их нисам могао видети када нисам био присутан, био сам сакривен, кажем, у дрвима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, реците ми, тих дана шта се дешавало? Да ли Вам је говорио неко да стављате неке траке на руке, неке плахте на куће?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, мало сам Вам почео, али нисам онда довршио. На свакој хрватској кући је морала бити плахта, бела и Хрват је морао имати на руци ручник или неку белу мараму свезану да се зна да је Хрват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то наложио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ко је наложио, виша власт, Деветак, ко би други. Јер он је био, он је био, ведрио и облачио у селу. Он како је казао, тако је било. Деветак све зна шта се дешавало у селу, боље него ја. Он је све знао, он, испричавам се, он све зна, јер без његове команде није нико ништа радио, он на кога је трепнуо, тај је био богин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Убијен, богин што ми кажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, конкретно Вама ко је рекао за те, да ли имате у сећању, ко је рекао за те, да ставите белу траку?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, сви, на пример, сусед од суседа види, дај, каже, рекли су ми да морамо метнути траку и тако су сви ставили траке, јер смо чули једни од других, када су казали мораш ставити траку и свима се обавестило то и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, имате ли Ви неких сазнања има ли Деветак неке везе са овим нападом на село, да сте Ви нешто чули?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, ја не бих могао чути шта је он са њима причао и шта, како су се они договарали. Ја то не могу знати. Углавном је он први дошао у село и правио реда и направио реда, наводно реда, хоћемо, каже, сада неку власт да успоставимо у селу, пошто то и тако се дешава, па да буде нека власт и шта ја знам, али без мог знања не сме нико ништа да ради. То је рекао, мислим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, овај Милорад Воркапић, он је био неки Ваш сусед?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неку функцију у селу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, они су имали сви функције. Нису они били без функција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за Милорада, пошто Вам је био ту комшија, сусед?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, да, чујте, сада ја не знам, Милорад наводно се убио у хангару, шта ја знам, нешто је чепркао са бомбом, па се убио, а његов брат, како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, били сте му и на сахрани Милораду, овде у истрази причате да сте ишли Милораду и на сахрану?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам ишао на сахрану, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте кажете добри?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, био сам ишао на сахрану и још шта сам и то, жалосно чуо и то, крај мене један жалостан Хрват, није битно, никога не, каже, «ова мала да није пуцала на војску», каже, «не би је убили». А цурица је имала седамнаест година, нити је отац имао пушку, нити је ловац био, нити је пуцао на војску, нити је пуцао на војску, а он тако погледао лево где су лежали ти наши покојни, каже, «ето да није пуцала на војску, не би је убили», дете од седамнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте истражном судији да су нека три сина од ујака Ваше супруге убили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шимунићи из Товарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шимунић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су из Товарника, нису везани за Ловас?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је од моје супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ми они битни, истражни судија Вас није питао који су, а ја немам овде податке да ли су из Ловаса или нису. Ову ситуацију коју сте Ви причали па помињете, није остало до краја јасно, 22.-ги и 24.-ти, када сте били у подруму Месне заједнице, па сте тучени тамо, па спомињали сте у истрази да је тада био Мате Мађаревић.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако даље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мате Мађаревић, Иван, овај Јовановићи и да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте рекли само 22-ги.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нисте рекли месец?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било 22.-ог смо ми отерани у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у децембру месецу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У децембру месецу, а тучени смо 24.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с обзиром да то није предмет оптужнице, тужилац није тужио за тај децембар.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ту се чуло, ту је била урњава, ту се дерало, то се чуло на крај села. То је било, то је могао чути и Деветак и Деветаков Деветак и сви, сви су то могли чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези тих радова, да ли је ишла Ваша жена да ради?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Моја је жена сваки дан, нажалост, нажалост, она је сваки дан морала ићи по оној зими брати семенске кукурузе, онда касније је јабуке пребирала у хангару и то је било 1991., 1992. је ишла у Ријеку када смо били у прогонству, пукао јој бубњић и кроз вода јој је ишла из уха у уста и морала је то пребирати тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ме интересује, та 1991. година, значи тај први период, да ли је ишла и кћерка да ради? Кажете, кћерка је била у Ловасу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кћерке нису, кћерке су, знате шта, кћерка је ова моја отишла млађа са унуком у Сремску Митровицу, јер моја жена има у Сремској Митровици стрица, па је отишла за Сремску Митровицу и онда извадила папире за малишана и онда су отишли за Немачку. А ова старија кћерка што је била у подруму, што је бачена бомба, она је то вече изашла из подрума, дошла је муж по њу и извукао је из подрума и отишли су за Илок. И онда су они са тим конвојем отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи они су се склонили из села. А реците ми, то што кажете, и Ви сте ишли стално да радите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то за Вас био добровољан рад или принудни рад?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ма какви добровољан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то рад био?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Какви добровољан, принудан рад, рад, што се каже, присилни рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добијали неку накнаду за тај рад?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је плаћано нешто?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су неки помињали неке бонове. Када су кренули ти бонови, ако их је уопште било?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Жена је имала бонове неке што је добијала, што је радила тамо за, ту кажем, што је радила, брала јабуке и кукуруз семенски, сада није битно, добивала је неке бонове и то тако јадно, да ништа се није ни могло купити у дућану, ништа није ни било. Добијеш нешто мало бонова, ја нисам добио ниједног бона. Она је добила нешто. Колико је добила, али то је остало све на столу када смо ми отишли, ништа се није могло купити за те бонове. Није ни било ништа у дућану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су ти бонови кренули одмах на почетку или касније?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то касније, када?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд ја знам, не бих Вам знао рећи сада, давно је то било, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећате се свега. Реците ми, да ли су неки Хрвати били наоружани, носили униформе?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да ето неки Хрвати су наоружани, носе униформе, а ови други нису наоружани и иду у неке принудне радове? Како је то селекција вршена?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта, то је њихова глава била скупља већ моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да појасните то?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Могу тако што су се улизивали и што су били уз њих и они су добили наоружање и они су, ето, био је ту са њима Владо Сомборац, они су били, ма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био неки однос према припадницима ХДЗ-а, имате ли тих сазнања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, имам. ХДЗ-овци ког су приметили на врпцу, када су тамо пекли бика, када се славило то, тај ниједан, так је сваки отегао, тај није дочекао, сваки је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, одакле Вама то сазнање на тој врпци, то мислите на неке касете да су гледали. Одакле Вама то сазнање да су гледане те касете, ког су приметили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су врпце те, то је остала врпца нека, на какав начин, не знам како су дошли до тих врпци, то се виде људи који су снимљени тамо и ти су ликвидирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате за тај податак, рецимо за те врпце да су гледали и да су ти људи ликвидирани?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, знате шта, мање-више, можда је то остало нешто и код нас у опћини, код нас у месту, углавном снашли су се за врпце, а на какав начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим ја на који начин су они дошли до врпци.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Него?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До касета, него како Ви то знате да су гледали те касете и да су после ликвидирали људе са касета?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То су сами говорили, тај и тај, видео се на снимци и каже, чак нека покојна је, сада то није ред ни спомињати, нека баба Милка Воркапићева, она је код нас суседа, трећа кућа, то њени су ти унуци, синови, уствари, што су били као војно униформирани, она каже, «ма све се то видело на врпци», каже, ко је био, ко је вртио бика, ко је тамо се частио, суделовао у, а како су дошли до те врпце, то не бих знао казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали тих дана неке или чули или видели ове које Ви кажете да су из «Душана Силног»?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта, било је њих и, а само ја не знам који су, било је и свакаквих униформи. Било је и тамнозелених и шарених, било је светлозелених, било је са црвеним береткама, било је и са зеленим, откуд ја знам, ја нисам, знате шта, још једно, није смео Хрват главу дигнути, морао је овако погнути главу до колена. Није смео главу дигнути да, убију му човека или супругу, супругу, није смео ни на сахрану ићи, није смео ни плакати. Ако сахраните али то на начин да нико не зна, или ако се сахрани у гробницу масовну, где је убијен за капијом, пошто су ови људи поубијани, то није нико могао ићи на сахрану код свог рођеног, не. То су само у најлон вреће црне бацали, чак је било и без врећа, бацали су у рупе и што је још горе, чак су керови било плитко па су чепркали тамо. И то је исто доказано, јер сам ја видео када сам ишао на сахрану код тога Воркапића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је ту био неки полицијски час уведен, шта се дешавало у време тог полицијског часа, ако је био уведен? Ко је то увео тај полицијски час, да ли имате сазнање?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Политички час је морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијски.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Полицијски, да. Морао је, овај, увести команда, ја не знам, Љубан је, ко ли, ја нисам, сигурно он. Ко би могао увести други полицијски сат, већ он, јер када је он командовао селом. Он како је командовао, мени, другима, трећима, тако је и онима за полицијски сат. Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од када почиње тај полицијски час?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Био је од 7 до 4 поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 4 почиње полицијски час?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Од 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 4 поподне почиње полицијски?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Од, 16 полицијски сат, да. Од 7 до 16 се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Возили дрва и било шта, ко је шта радио, жена ишла, кажем, па онда од 4 полицијски сат, нико није ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ујутру?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте у време тог полицијског часа, да ли је смео неко да излази на улицу, да се креће?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су биле неке дозволе за кретање по Ловасу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то дозволе биле?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, и то је имао неки, шта ја знам, неких папира и ко је добио дозволу да може се шетати, да може ићи у трговину и шта ја знам, онда може, чак дали су дозволу да може ићи набрати себи кукуруза и то, било је јесенско доба, десети месец, још нису били обрани кукурузи, па ко има марве, па су морали, добио потврду да иде, а иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то биле дозволе за кретање кроз место Ловас?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кроз место, па онда чак има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме Ви показујете те дозволе, где Вас конгролишу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ако Вас неко пита, мораш дати, показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и у оно време од ујутру до 4 поподне, не можете да се крећете без дозволе?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А не, сада не мора имати дозволу у то време, већ само када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова значи дозвола за кретање кроз место, у време полицијског часа?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И то није могао свако добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте то добијали, где су се издавале те дозволе?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ишло се у Месни уред, то је Сава Клисурећ издавао и Ђура Продановић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тај ко је имао дозволу, могао је у време полицијског сада да се креће?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, ипак је слободно ишао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други, нема кретања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нико никуда. И моја жена када је казала, сада да испричам мало и то, моја жена када је казала што је видела та два убијена, јавила је доктору нашем, овоме у Ловасу, Качару и он каже, «срце моје, ја не могу мислити на мртве, већ на живе и ја водим бригу за живе, а за мртве не». Мислим, то је чисто лепо од њега, али ето шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овде сте у суду у Вуковару рекли «Жељко Крњајић је био опасан».

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да објасните то?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он, ја, пазите овако, ја нисам њега, ја сам видео где иде он са пушком и где је ходао по селу и шта ја знам, али чуо сам да је пуно он људи он исто смакнуо, а нисам видео, не могу рећи. Оно што сам видео, то ми жена, што ми је видела, то да, ово што нисам, то чула-казала, то не могу казати. Али само чујем, чујем чак, чујем чак да је убио и Мату Сабљака. То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате Ви, кажете, Ви нисте видели. Да ли сте чули од некога ко је то видео, ко је својим очима видео да је Жељко Крњајић некога убио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта, тај који је био са Крњајићем и он кога је убио, тај неће казати за онога да је он убио, то не ни мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај, ако, тај ко је био са Крњајићем и кога је он убио, тај неће казати чуј, Крњајић је убио тога и тога, то, нема то, то се не зна ни дан-данас, нестали људи, нема их, и дан-данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате неког, да кажете, Петар Петровић ми је рекао да је видео Крњајић убио некога?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таквог човека не можете да споменете?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам, нисам чуо, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тих дана било војске по селу, мислим на те прве дане, од 10.-ог па надаље, да ли сте виђали регуларне јединице ЈНА у селу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Било је, било је војске. Било је баш ту сада како је, како сам причао где ми је од кћерке и зета кућа, оно позади моје, ту је био стационаран корпус, корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у истрази, да се не мучите, крагујевачки неки.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Крагујевачки, јесте, крагујевачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима у списима, ти их Крагујевца су дошли касније.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли имате податке у то време да су били првих дана, значи од 10. октобра, да сте Ви виђали неке припаднике ЈНА или неке резервисте или било шта друго?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су, они су онда одатле и где су празне куће пљачкали и узимали, секли, секли ове столице, фотеле, тражили новаца и којешта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска ЈНА?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не војска, не војска, већ ови што су били у Ловасу, не војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ови из «Душана Силног» и то, «Бели орлови» и шта ја знам, али није војска. Када је војска дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте моје питање, ја Вас питам, да ли сте виђали припаднике ЈНА, неке резервисте или такве неке људе?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих првих дана?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Првих дана нисам виђао, првих дана нисам виђао, они су дошли нешто мало касније, али не знам колико дана касније, већ када су они, шта ја знам, ови су се већ били осилили, оно право, онда су они дошли можда да праве као реда, али нису били у стању, па су онда се придружили они њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, када су почеле ове избеглице да долазе из Славоније?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, долазили су, то када, знате шта је још? То је било тих дана како је кућа чија била празна, они су одмах да имају на место избеглице из Славоније Западне, да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте помињали те избеглице у суду у Хрватској, а и истражном судији, али не рекосте од ког периода они почеше да долазе, када, у октобру, у новембру, децембру, када почеше они да долазе?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ја, шта ја знам, не бих ја то баш знао тачно казати, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тачно?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам, не знам тачно када је то било, само су када су долазили, кажем, јер једном приликом је дошао, био је крагујевачки тај вод, корпус, батаљон, шта сада, није битно, што су тамо код моје кћерке и зета где су стационирали се, био је Милан, био је Милан, Милан Радојчић и Ђура Продановић, дошли су код мене у моју кућу, а ови што су били у код кћерке и зета у кући, из Крагујевца,

случајно се створио тамо као један војник и дошли они унутра, седели и шта ја знам, и онда су тамо казали, говорили, каже, па, каже, «наручио сам толико и толико да стигне из Западне Славоније, још куће нису испражњене и шта ја знам, то греба да се испразни, тако да се може ови стационирати». Чак и тај војник што је био из Крагујевца, понудио је цигарама, то добро се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, оног дана када је био напад на Ловас, да ли је село било брањено, да ли је било?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких оружаних јединица из Збора народне гарде?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Збор народне гарде није био у селу, Збор народне гарде је био у почетку на Опатовцу и нико није био у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су раније били припадници Збора народне гарде у селу, пре напада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, слобдно се кретали, али стационирани нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде да су у некој старој школи они били?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У старој школи, то се спремало у вези рањеника, ако буде и шта ја знам, као које су наше болничарке биле, сестре радиле у болници у Вуковару, оне су тамо припремале, шта, кревете и душеке и тако, ако буде требало за рањенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био напад, да ли су они били у селу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Када је био напад, нису, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када су они отишли из села?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, не могу знати, ко како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти припадници Збора народне гарде, ти што су били у тој старој школи, да ли знате када су напустили село?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нису они били дуго у селу, они су били мало и нису они дуго били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су пре напада, да ли имате неку информацију?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пре напада су они били већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, месец, два, три пре напада, када да ли имате то сазнање?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, не могу, знам да су били онда у Илоку и, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, како Ви напустисте село, шта би са кућом? Помињали сте у истрази овде неке паре, паре добили од Љубана Деветака?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у истрази и овамо да сте неке паре Вам дао Љубан Деветак Вашој жени?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, мојој жени је дао колико је то вредела она црвена, било је онда петсто тисућа, милион, а она је добила једну црвену, колико је то вредело онда, колико, десет, да ли десет тисућа, она црвена што је била за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет хиљада сте неких помињали да сте добили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Само једну је добила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је могло да се купи за те паре?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта је могло? Ништа, шта је могло, када је девалвација сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви потписивали тамо неке изјаве, да одлазите?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам морао потписати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте потписали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Морао сам потписати у опћини да, јер сам једва чекао да одем и чак нисам ни ја могао, јер нисам био кадар, отишла је жена и потписала, јер су рекли или иди из села или ће каже, зна се куда, шта вас чека – Шид, Сремска Митровица и зна се даље. А жена каже, онда идемо ми из села, ићи ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко Вама то каже?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта ко каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или иди из села или зна се?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, то је рекао и овај Милан Радојчић, а то ми је рекао и Ивковић Раде, овај Ивковић Ђорђе, да се иде из села, ако мислиш да, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било у тој изјави, шта Ви ту потписујете?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам, ја кажем, жена је отишла, потписала, само да се реши, да нисмо у селу. Ма, то је био пакао, ако сте чули за то, онда то није било за живети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињете, нисте стицајем околности отишли на минско поље, и сада неки Србин Вас спасао, нећете да именујете, већ сте га именовали.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Могу га именовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Миљковић, рекли сте у истрази.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Милан Миљковић ме спасао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми реците, откуд, кажете, он је вероватно знао шта ће бити. Откуд он да зна?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд ја да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо власт?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, госпођо судац, па сви су били власт, нису они били, нису били шта ја знам, сви ко је носио пушку, тај је могао да влада са нама, онај који је, кажем, био од седам година, ако је теби казао, склони се, морао си се склонити, сви су били власт. Нема, власт је била све, али под командом, кажем, Деветака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ко носи оружје, код њега је власт?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли је тај Милан Миљковић да ли сте га виђали у неким тамо структурама, са ким се он дружио, да ли сте га виђали са Девчићем, са Радојчићем, Деветаком, да ли сте га виђали са неким?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја када сам ишао радити, ја сам свако јутро ишао на посао, трактором по дрва, возио дрва. Са ким се он дружио, мени потпуно није јасно. Али и то овај нисам могао видети када дођем на посао, да је он, он је био радио у радионици у задруги, он је био чисто шеф радионице и тамо је он, шта ја знам, са ким се дружио, он се само дружио са Радојчићем, Продановићем, само је то и Продановић рекао, каже, када нас је скупио у, овај, има амфор један тамо био, када је Звонко Мартиновић био убијен и шта ја знам, стао је на степенице, ја испричавам се ако некога вређам, али то је тако, тај рат је био, шта сада. Каже, ја да знам да је, да ће ово бити Србија, да ће ово бити Хрватска, ја бих одмах отишао, пошто неће никада више бити Хрватска, ово је Србија и мора се ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то кажете, тог дана када су ти људи ишли на минско поље, па се Ви стицајем околности спасили, да ли је било неког позивања, како је дошло до тога да се то тамо иде, у ту задругу, па они тамо остали, шта се то дешавало?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам Вам рекао, не знам да ли сте то мене разумели. Био је један наш човек, шта ја знам, у тој управи, шта ли, у задрузи, задругар и дошао је, каже, чуј, хоћеш ићи купити грање, причао сам то за воћњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам све разумела. И у истрази сте причали то је Јосип Туркаљ Вас звао. Да ли је то тако?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јосо Туркаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идете?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Јосип Туркаљ завршио тамо на минском пољу или је то неки други Јосип Туркаљ?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није, он је завршио у сада где је, не знам ни ја, негде доле на мору, где је, не знам, углавном није у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Јосип Туркаљ неки старији?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јосип Туркаљ је старији, а овај што је млађи, тај је погинуо, тог су убили. Имао је дугу косу, дугу косу је имао као жена и то су му секли ножем косу. То је млађи, а овај што је старији, тај је клизнио и није ни дан-данас дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте спомињали нешто ову браћу Дарка и Жељка Павлића.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, они су дечки били у задрузи и случајно је један мало провирио да види каква је ситуација и њега су исто, дечке, младе дечке, не знам да ли су осамнаест, деветнаест година, исто су тако имали дугу косу, њих су шишали, чупали ножем, боли, ма зло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не бих знао када сам чуо од њихове маме. А ја верујем, та жена није нека да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се та жена зове Ружица Павлић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ружица Павлић, да и то су дечки били вредни, напредни, сами су себи кућу направили, катницу без ичије помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули од њихове мајке везано за њих, да ли су они негде били затварани или шта се са њима десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, они су када је то запуцало, нису знали куда ће, шта ће и тако су се сакрили горе на задружну зграду у, где је радионица и тако су они, овај, и један је кажем мало као провирио, па су га спазили, мислили су да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, молим вас, немојте да причате, не могу да чујем.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па су мислили да је снајпериста, шта ли, како ли и тако да су их онда смакли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Антона Лукетића, Ђуку и Петра Лукетића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, знам, знам људе онако, нисам са њима био присан овако, али ето знамо се, из једног смо села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања шта је било са тим људима?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам да су били затворени тамо где сам био и ја и одонда им се траг замео и где су, шта су, не знам, не могу рећи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алојза Кризманића знате ли?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам га, али исто, убијен је нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања нека?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђура Кризманић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрија Девчић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Андрија Девчић, па наводно је он мислим да су они чак неки рођаци са овим Девчићима, Божом и са Мићом, али, ето, он је човек био, имао је два сина, два или три сина, то су радили у шуми, радили све, нема шта радили, вредни људи били, а зашто су њега скинули, зашто су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му се неки син можда зове Ивица од Девчића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Или Бранко, Бранко, ја не знам, знате шта, има један, што оно кажу, Трпко и тако му надели име, надимак, а да ли је он Ивица или није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли неког Стипу Долачког, имате ли неких сазнања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам га, знам га, али, ето, њега исто нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате никаквих сазнања како је страдао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марка Дамјановића неког?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Исто немам неког сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе знате човека?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам га, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фрањо Панцо?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто о њему?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Видић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, Иван Видић, ето, он је радио у задрузи је радио тамо, и ето, и њега су убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаквих сазнања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам. Знате, мање-више колико чујем, сада не мора то бити тачно, да пуно су кумовали околица ова наша, на пример код нас у Ловасу, доста је било пиковских радника. Онда су они радили и у Товарнику и шта ја знам, е онда ако је неко, једном мало стао на жуљ, ту није требало пуно, само трепни и нема га више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неког Стјепана Лукетића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања шта се том човеку десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, знате шта, ето имам сазнања, за њега и његову жену, они су били дошли код ту где сам ја био у дрвима сакривен, код тог мог братића, чак су они чак рођаци неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тог Марина Ковачевића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Код Марина Ковачевића и они су даљњи рођаци, па нису ни даљњи баш, близу су они рођаци, и та његова жена није дала, каже, идите само, каже, куд било, немојте више као нас има већ, али они су када су они чули да се убија, ко долази у кућу и шта ја знам, да ће их потући, онда су они чисто њих истерали из куће, идите ви само, идите и наводно тог Стипу су Лукетића убили, његову Марију су убили, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд има овде податак, Марија Фишер, да ли се она презивала другачије од супруга?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пазите, она је била, њен је муж њу оженио други пут. Прва његова жена је умрла млада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам није битно.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Млада и онда је он оженио њу као презиме Фишер. Иначе, она је из Гибарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, помињали сте истражном судији ову породицу Павошевић, Славицу, Маријану.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Жалосно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Јозефину.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Жалосно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се њима десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај је рекао, каже, да није пуцала на војску, каже, не би је убили. Ништа, шта се може десити једној жени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пуца на војску?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, та мала цурица од седамнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она пуцала?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А ни пушку није имала, ја кажем, па макар да јој је био отац ловац, па да је имала пушку, а никада ни пушку ни држала, ни видела није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чусте ли Ви како су оне страдале?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, како, у подруму поубијане. Наводно чујем да су их прво силовали, све три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, Ви сте нешто истражном судији њих помињали да је то било првог дана?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама сазнање да је то било првог дана, Ви прво три дана нисте, крили сте се?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То сам чуо, нисам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви чујете за ове Павошевићке?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам ја, нисам ни могао видети, да су у подруму убијени, већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од кога Ви чујете за ове Павошевићке да је то било првог дана?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Њена, њена мама од те Павошевићке Јозефине, мама њена станује у другој улици и ишла је случајно код кћерке и видела је да су поубијани и онда је ишла у опћину да јави шта је то било, шта су они поубијани. То сам чуо као од моје жене, да је ишла Аница, како се зове, Балић, Бачвић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аница Бачвић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Бачвић и да су поубијани, каже, ето убите и мене, каже, када сте ми убили кћерку и унуку, убите, каже и мене, и она је слободно ишла као без главе онако улицом, нека, каже, убију, мислим, решила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где их је, кажете, нашла, у подруму?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У подруму су нашли, да. Каже да је то сав зид био ишприцан крвљу и сада тај њен син, сада, ето, њихов син, ето од Маријане отац и од те сада шећер, болестан и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ова Ана Лемуновић, да ли знате нешто о тој жени, да ли је познајете?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта, жалосно је рећи, она је убијена већ када је све скоро прошло, већ је то прошло све и нажалост, што се каже, ни крива ни дужна. Жена је била сама, исто као и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви чујете за ту Ану?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, то је она, то је већ касније било, она је убијена, већ када је већ, када сам ја радио, мислим, када сам изашао из подрума, када сам ишао возити дрва, њу су касније убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то мислим када касније, да ли је то у октобру или Ви знате неки?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам ја, па ето Божу овог Видића су касније убили, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за тог Божу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, исто убили га у подруму. Тај је човек био тако, ни женска му није била равна, насађивао кокошке, квочке, био више женскарац и ни крив ни дужан. Нема га и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули за Божу да је у подруму убијен?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чуо сам од његових, од његових сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фамилија његова?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, чуо сам да је убијен у подруму, од суседа се то чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Јосип Рендулић, знате ли тог човека, Јосип Рендулић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сада морам мислити који, има Рендулића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Адама Рендулића, да Вам ближе објасним?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, Јоја, њему Јоја, знате, а то је од нашег директора отац. Њега су исто убили, мрцварили, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То сам чуо, али нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ја то знам да нисте видели, од кога чујете за Јоју да су га убили, да су га мрцварили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога чујете за овог Јосипа Рендулића да су га убили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујем од суседа његових и ето сам чак чуо и од директора Адама, да је и он чуо. Од кога је он чуо, ја не знам, каже да су га мрцварили, убили га, да су секли комаде са њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли нешто за ове Марина и Катарину Балић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Катарину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марина и Катарину Балић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам, они су били други сусед од моје куће. А одмах иза њихове куће је била Воркапићева кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања како су ти људи страдали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта, то је био тако народ покоран, вредан, поштен и њега су убили, а њој су главу одсекли. И та покојна Милка Воркапић, сада је умрла пре можда месец дана, рекла мојој жени, каже, Марина су убили, Катица је остала без главе, али требали су је каже овако сецкати, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, због чега, шта су ти људи криви?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А шта су, шта су криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неку родбину да им је била у полицији, у гарди?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Били су, дечки су били, два сина, били су, отишли су у Збор народне гарде. Али они су били, што се тиче ових старих, што каже, ни црва ни мрава не би прегазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за Марина и Катарину, кажете, то су Вам комшије у Владимира Назора су становали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, они су трећа кућа од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви то чули то да је она без главе, одсечена глава, ко Вама то саопштава?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је рекла Милка та што је умрла, рекла мојој жени, јер они су увек носили млеко од нас, каже, Марина су убили, штета, наводно, а Катица је отишла без главе, требали су је, каже, сецкати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је неки Ваш братић скупљао лешеве?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте, Ивица Филић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао он нешто где је све скупио лешеве?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, знате шта, то је било, дај само побацај у приколицу и из приколице, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог Рудолфа Јонака, да ли познајете тог човека?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Познајем, наводно њега чујем и то нисам видео, али сам чуо, ја верујем да је тако, да он није био у масовној гробници, него је био сахрањен у башњи. То сам чуо, сада колико је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули од некога шта се њему десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Десило се што су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте чули од неке његове родбине, комшија неких, суседа, како је настрадао, где, шта?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Зорана Кризманића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Вида?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се том човеку десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Убили су и њега и ћаћу, Зорана и оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто о њима?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, ишли су од куће до куће и убијали. И онда касније тај човек је имао вина у подруму, и онда су ишли и из његовог подрума носили вино и пили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ваш Јосип Јовановић, то је Ваш први комшија?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања шта се њему догодило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јосип Јовановић, Јосип Јовановић први комшија прекопута он је у Немачкој био, није био ту. Али овај Јосип Јовановић други, млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам за Јосипа Јовановића, звани «Јоцо», 1957. годиште, станује Крањчевићева без броја?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њега питам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је био, он је био превозник, имао је камион и човек је вршио услуге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања шта се њему десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, не знам шта се њему десило, не могу, на какав начин и шта, углавном нема га, а за његове родитеље то знам и то сам чак и видео када сам трактором ишао. Па, ја не знам, тај човек је имао можда једно пет, шест, можда и више бикова, јунади. То су запалили и то нормално направили, што каже, зла, а њих поубијали, и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта би са тим камионом, да ли је то неко возао по селу, тај камион?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, возали су се, да, возали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ко, зна се ко. И мој је зет имао камион исто тако. Ко га је возао, возао га је ко је узео. Ја сам одвео ауто тај дан био ставио у гаражи и тог нису однели, а онај што је био у башњи, тобоже сакрио у метлу, нови, скинули су са њега таблице, ја нисам ни знао, када ја дошао нема аута. Таблице почупане, ауто отеран. Каже, ко, ко, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли виђате после та Ваша возила ту по месту, по селу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Возали су, возали су али не познаш ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки непознати?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, наводно чујем да је Товарничанин. Да ли је точно или није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Звонимир Мартиновић, нешто сте га спомињали, имате ли неких сазнања шта се том човеку десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је исто био убијен, ето он је, кажем, возио је дрва, био је као претходница, водио је рачуна ко иде возити дрва и пише те људе који су и када дођу на посао и када идемо кући и шта ја знам. И ето, њега су ујутру само, рекао сам Вам, дошао је тај Туна млађан, каже, хајте ви овамо. Ја сам мислио данас двојица, каже, не ти, каже, Туна хајде ти, каже, Звонко је убијен, наводно умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, то није било у почетку?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То није било, то није било у почетку, то је било већ када сам ја, када смо дрва возили, то је било охохо, можда и десетак дана, можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новембру?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, тако, не знам, не могу Вам казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Петра Рендулића, да ли знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања од неких суседа, од родбине, шта се том човеку десило?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам, чујем да су га убили на тавану, не знам. Он је човек био нежења и тако ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, на чијем тавану су га убили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, не знам да ли је то на тавану не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ево само кратко питање. Ви само ако нешто ново имате да кажете, везано за питање, немојте понављати, нешто што сте можда рекли, па сам ја пропустила. За Девчића, како се понашао када Вам је тај човек измакао столицу, тај што кажете да је причао о страдању у Борову?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ништа, гледао само и онда, каже, пусти га, каже, и онда још мени каже, «седи» и онда сам ја како је то била хоклица, без наслона и ја да ћу сести, рекох да ми неће опет склонити, а ја онда ухватим се за столицу и онда седнем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко Вам каже «седи»?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Девчић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Девчић Вам каже?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да седнем и онда сам се ја ухватио за столицу, рекох да ми неће опет измакнути.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Пошто сте пали па сте умали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Он каже, «седи» опет?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И ништа не реагује када овај?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, онда ме је опет испитивао, нормално, шта знам, безвезе приче, каже, где је, за ког сам гласао, причао сам то, па за, где су ми зетови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, да ли сте могли да закључите, какав је однос Девчића у односу на тог што Вам је измакао столицу?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Крстић, адвокат, то је закључивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили реч, нисте добили реч.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, приговор, то је закључивање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ту је председник већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили реч, не можете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У чему је проблем?

Опомиње се адвокат Здравко Крстић да не узима реч без одобрења председника већа.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јако се лоше понашао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дозволите ми да приговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јако се лоше понашао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јако се лоше понашао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, Девчић, јако се лоше понашао, није он мени морао одмах да ми почне псовати и да ми кркне онако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, питала сам, какав је однос Девчића у односу на тог човека који је Вама измакао столицу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ништа, онда још мало, још је тамо, шта ја знам, пар речи и каже, «води га горе»:

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Девчић каже овом?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да ме води горе на кат. И онда онај када ме води, онда пури кундаком где стигне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тај исти?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, тада више Девчић није ту када Вас овај кундаком?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Девчић није видео, путем када је он, када смо ишли на кат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Питам да ли сам добро разумела. И још једно питање, да ли је Вама нешто познато о сахрањивању ових погинулих људи? Ви сте сада причали и о том Вашем рођаку који је односио лешеве и тако даље. Како су људи мештани Ловаса сахрањивани, да ли су појединачно, да ли је неко од родбине позиван да присуствује сахрани, да их идентификује?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није смео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И да ли о томе знате нешто било посредно, било непосредно?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није, они су ишли и то је било пет, шест људи, који су били, али ја нисам могао, кажем, ја сам дрва возио па нисам могао, а ови људи су ишли пет, шест људи као онако, иду, баце, где у двориште, на пример, ако је два човека било, баце у приколицу, ако имају вреће, метну у врећу, ако не не и иду даље. Када нађу даље, опет баце у приколицу и то је тако било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То су Вама причали ти који су?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То су причали Ивица и мислим, то су причали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ивица који је то радио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Који је радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А да ли њих неко води на та сахрањивања, да се то ради или они сами, којим то, да ли Вам је причао ко му то говори шта да или они сами, ко им то, да ли Вам је причао ко му то говори шта да ради, где да сахрањује?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ови који, било је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је тиме руководио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Била је рупа ископана и нормално, они су знали, не мора њима више нико, само су добили наређење, идите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од кога, да ли Вам каже Ивица?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, од кога, од кога, од надлежних који је био, сви су били, кажем, сви су командовали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А Ви не знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, не знам и онда каже, дај идите, купите и онда људи иду и купе редом, где нађу, јел.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тамо где нађу лешеве?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Где нађу, било је и у гаражама и у капелици у цркви и код мене у дворишту, кажем двојица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли су нешто означавали те гробове, да ли су стављали неке ознаке?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ништа, то је било ископано багером рупа и ту су бацали људе у ту. Неки су били у врећама, неки без врећа. Кажем, чак видело се и керови када су копали горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А одакле им те вреће?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пуно ме питате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нису Вам ништа говорили, од кога то задужују, ко то даје?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам појма где су набавили вреће, немам појма.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нису они сами то набавили, него им је давао, опет ко је на власти.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте помињали тај затвор у подруму Месног уреда, да ли знате Ви, ко је то тај затвор, ко је руководио тим затвором?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај затвор, знате шта, у том подруму је било и Ловашчана, али ко нас је тукао, ја не могу видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, да ли знате, ко је ту руководио тим затвором, ко је вас ту регистровао да сге ви ту затворени?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ко би могао други, већ Љубан, ко би могао други. Он је знао, он је све чуо када смо ми урлали и дерали се, на кату, то је било прекопута, нема педесет метара, он је горе био, становао. То је било урлање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Адвокат Крстић, ја не знам по који пут морам да ставим примедбу на начин постављања питања члана већа са Ваше десне стране. Сведок не може да се од сведока тражи да закључује, може да сведочи, непосредно што је видео и чуо, а да закључује и да вештачи, то сведок не може и мислим да је тако, додуше, и снимљено и ја приговарам на такву врсту питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам основана та примедба, сведок може и да се изјашњава шта је он запазио у неком моменту, у каквом су односу била два лица, његова запажања. Изволите тужиоче. Да ли има други члан већа? Изволите тужиоче. Да ли желите паузу, господине Филићу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, мало, не би било лоше, макар пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо пола сата.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 25 минута и биће настављен у 12 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 5 минута.

У наставку претреса, адвоката Миодрага Планојевића мења адвокат Миладин Живановић, а адвоката Слободана Живковића, мења адвокат Гордана Живановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите сведока.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, док чекамо ову паузу, имам један овако предлог, задужен сам испред одбране да предложим да учинимо све да у петак не радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Даћемо допринос мало дуже да радимо, тако, мислим, не знам како Ви осмислите, ми ћемо прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имали сте паузу, па сте могли да попричате о овим стварима. Ево, члан већа, судија Плазинић има за Вас нека питања.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Поменули сте господине Филићу, један скуп где сте били присутни када се првоокривљени значи Љубан Деветак представио као власт у селу Ловас. Е сада, није баш јасно када је то било. Ми имамо ту различите неке, није нам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било у почетку.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Има тамо, два дана, шест дана, можете ли да лоцирате то временски, када, где је био скуп, тог неког дана, преподне, поподне, ко је све био присутан, шта су људи причали, како су Вас, како је организован тај скуп, из које сте позиције као житељи села Ви били на том скупу, хајте то мало онако као да гледамо ТВ серију неку о том скупу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било у најгорем случају, можда трећи дан, четврти, чим сам ја изашао из склоништа, то је тако било, никако касније. Онда ко је то организовао, углавном је он, дошао је, каже.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ко је Вас позвао на тај скуп, како сте Ви дошли ту?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, сви људи који су били горе, били смо у центру, нормално требало се већ ићи радити, то сам морао да кажем у почетку, и онда је казао да треба да се власт нека да се оснује.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је то било напољу или у некој просторији?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је то било у просторији некој, напољу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У сали, у сали Омладинској, да се нека власт успостави и тако да је одмах то се скупило људи, шта ја знам колико је било људи, жена.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Ко је све говорио осим Љубана, да ли је говорио још неко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нико, он је говорио и био је крај њега, кажем, са калашњиковим један човек, а нико није говорио.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је Љубан носио униформу тих дана?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је био у некој зеленој униформи је имао, шарену, тако.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: И колико траје тај скуп?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, није дуго трајао, шта ја знам, можда једно пола сата, не знам ни да ли је толико.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: И шта објашњава он за тих пола сата?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ето то што сам казао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Рекли сте отприлике нешто што може да стане у два минута.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Добро, ето мало он још којешта, али ето, углавном је то рекао да је он власт, да нема нико ништа да ради без његовог знања и то.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је објаснио неку организацију живота у селу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И он је казао исто да се треба да се одмах власт каже нека да буде као да се оснује.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је помињао ко би од сељана био у тој власти, да ли је позивао неке грађане да се укључе у тај друштвени живот, сада под новим условима?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, уводно било је ту, сада нећу бити сигуран јел то било тај дан, углавном Владо Сомборац он је био у тој власти и не знам да ли је још ко. Било је њих једно два што су, није било струје, па

су они агрегат одржавали, јер су они у тој власти били, немам појма, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Е сада, да ли сте Ви осим тог непосредног контакта са Љубаном Деветаком имали за то време још неки непосредни сусрет са њим?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Са другоокривљеним Радојчићем, да ли је Радојчић другоокривљени, јесте, не, да, да ли сте имали са Девчићем осим оног сусрета који сте објашњавали, нешто друго?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Са Радојчићем?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било у почетку. Ништа, ни са Радојчићем.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро, ја овде.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам онда сваки дан, ја се испричавам, ја сам онда сваки дан ишао радити и онда је ишао некада Шима Пејић, углавном наводно је ишао неки, наоружан са пушком, као да не би можда побегли и шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: То када вас прати неко наоружано лице на тим радовима, шта је оно радило, обезбеђује вас или прати да не побегнете или вам издаје нека наређења, шта ради то лице?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ништа, ми тамо товаримо дрва, нормално и он тамо стоји крај нас и када идемо кући, иде и он. Онда ми идемо то истоварамо дрва по кућама, већ где је требало.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли је то неко од Ваших сељана или је неко лице са стране?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Који је био стражар?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сељанин, сељанин, Шима Пејић он је Хрват по националности.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Добро. Е сада, он комуницира са вама.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Како Ви схватате његово то присуство, као?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нормално исто као код свију, како бих Вам казао, нисмо имали неке присне са њим разговоре, знамо шта је, да он носи пушку, шта ћемо ми имати са њим посла.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли се плашите њега или се не плашите?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није да смо се плашили, нисмо се, шта ја знам, не знам како бих казао, шта се имамо плашити. Нисмо се плашили, само, ето, чим носи пушку, униформу, униформисан је, знате да није.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли су сви Срби из села били униформисани и имали пушке, мислим на те неке који су узраста за војску?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесу, мање-више сви.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли су они имали та нека задужења, да ли Ви знате можда да су имали задужења, њих је релативно мало у односу на бројно стање становника у селу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам да су.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли су имали они стална задужења, то праћење на радове, људи на радове, не знам, чување тих објеката или контрола на улазу у село, да ли сте имали неко сазнање о томе?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам приметио, већ једино ето, када смо радили, онда су као били тамо и док смо ми били затворени у подруму и онда су били као чували нас на стражи, то су били људи стари који су поумирали, али само носио је пушку и тамо је стојао у тим, као амфору, што ми кажемо, наводно нас је чувао, шта ја знам, да ли је нас чувао или ког другог, само био је са пушком.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Када сте помињали тог, сада сам изгубио из вида име човека, али овај шеф радионице у задрузи, који Вам је рекао да одете, где он сада живи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је у мировини, живи у Вуковару.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: У Вуковару? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с обзиром да кажете, тај сусрет у тој Омладинској сали је био једини сусрет са Љубаном Деветаком Ваш. На основу чега онда Ви знате да је он био власт, да је он све ово што данас нама причате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја се испричавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да сте сада рекли, на питање члана већа, да сте тада видели Љубана Деветака и нисте га после виђали, на основу чега Ви кажете – Љубан је власт, Љубан је, ја Вас питам за овај затвор у Месној заједници, Ви кажете, све је то Љубан, на основу чега?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: На основу тога што је он сам казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је казао, а на основу чега Ви после знате да ли је он то и био заиста?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја не знам, он је сам рекао да се без њега, без његовог знања не сме радити, а шта је, да ли је он њима командовао овима другима или није, ја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У наставку ове теме која Вам је питања постављао члан већа, и Ви и супруга сте ишли на тај рад, Ви да возите дрва, супруга да бере кукурузе.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако сте рекли.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је Вама и Вашој супрузи лично, персонално наредио да обављате те послове?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, долазили су, било је, шта ја знам, мање-више тај Шима Пејић. Он је био униформиран, са пушком и он је наређивао тим женама које не иду, које нису дошле или шта, треба да дођу, нека буде болесна па не може, и тако, углавном је наређивао он и тако неко дође од ловаских Срба и каже да дође, да иде радити, нормално, мораш се спремити и ићи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама конкретно наредио да Ви возите, да идете у шуму по дрва, да сечете дрва, возите дрва?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, не само мени, него свима, свима је наређено било да, то је исто наредио, власт, ко је био у власти, мислим, шта ја знам, да ли је то Деветак сам наређивао или је имао још његове, углавном је наређено да се иде сви који имају тракторе да иду по дрва.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада, Ви идете у шуму, купите та дрва и возите та дрва?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где Ви та дрва возите, коме их возите?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Возимо ко, како бих казао, ко је наручио, од Срба, у српским кућама, возио сам и Радојчићу, Илији покојном, јел покојни, није, не знам, возио сам Божи Девчићу, возио сам овим Зораји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, возите њиховој кући за њихову употребу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Њиховој кући за њихово грејање, за њихове потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису Вам они рекли да њима то дотерате, него неко Вам је рекао, а Ви знате адресу на коју ћете да отерате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, они, мислим, нормално, чак и отворе капију, мени тај каже, тај и тај, већ има на списку, ком се треба возити и по имену и презимену, већ је отворена капија, чека и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте у оних неколико дана док сте се крили тамо, значи првих дана након напада на Ловас, да су Вам мајка и

супруга пренеле да изађете, да се пријавите у команду, јер ко се не пријави, побиће све, бациће бомбу и тако даље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам мајка и жена рекла ко им је ту претњу саопштио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Оне су мени казале овако када су дошле код мене – иди и пријави се, а ја питам, ко је, каже, ето сви иду и јављају се, каже, јер ако не идеш, каже, убиће те. И ја кажем њима овако, чак сам то нагласио, рекох, сада значи, до сада сам био жив, а сада да идем да ме убију. А онда, нормално, жена, мама плаче и готово, каже, па нисмо ми то мислили, само иди се пријави, мислим, биће боље и то, а оне су чуле исто тако од суседа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нису Вам персонално рекли ко је то?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам појма, оне углавном су тако мени казале, иди се пријавити, тако сам ја и направио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У једном делу исказа сте помињали оно што су Вам, такође, мајка или супруга рекли, када их је неко видео код куће у дворишту, зар сте Ви још увек живи.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам мајка и жена, ко Вам је већ то рекао, казале ко их је то питао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је питао тај, односно од тога Милана Миљковића жена, Аница и питао је Пемпер Мирко када су ишли кући, имали су они кућу горе на другој улици, питали су, каже, јој, каже, моја жена се зове Ивка, «јој, па ви сте живи». Каже, па зашто, каже, чуо сам да су бацили бомбу у подрум. Каже, живи смо и то је наводно, то је наводно питала када је моја жена за мном нормално узела трактор у зимско доба, попада блато и шта знам, узела да мете двориште и она је била отворила капију, мете двориште, како сам ја изашао, јел и онда је он њу питао, каже, па јесте ви живи. Каже, да, па бацили су бомбу, каже, ето ми смо живи, али ми нисмо били код нас у подруму, него дотично где сам већ казао, код Ковачевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изузев имена овде оптужених, мештана Ловаса и још ове које сте помињали, Зораја, Грковић и други, да ли сте за то време чули за још нека имена лица или надимке који нису из Ловаса, тако сте чули и евентуално шта су ти људи радили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Чуо сам за неког Петронија, па неког Драгана, па шта ја знам, то не могу ја. Чак имена и ако сам чуо, то сам заборавио. За Петронија знам да је, то сам чуо да је био и неки Драган и како су се звали људи, како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужене Деветака, Девчића, Радојчића и Крњајића рекосте, познавали сте од раније, значи пре свих ових трагичних догађања.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Познавао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли су они били присутни у селу непосредно пре напада на Ловас?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, били су у селу, њих сам ја видео да су већ једно, пред само то када се то напад на село, онда су се били изгубили, онда више нису били у селу. Онда су већ имали своје, где, куд и шта, како, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично или неко од Ваше уже или шире родбине, са овом четворицом оптужених из Ловаса, било када или из било ког разлога имали некакве лоше односе?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

АДВ., ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Адвокат Тодоровић, пуномоћник оштећених. Ја нисам добро чуо, па се извињавам ако, рекао је, сведок је рекао да је премештао алат, алат из једне просторије подрумске, да би ослободио простор за затвор. Да ли је он то закључио или му је то неко рекао да ће то бити затвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам разумео.

АДВ., ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да сте премештали алат из једне подрумске просторије да би ослободили простор за затвор. Да ли Вам је рекао то неко да ће ту бити, да то радите због тога?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То, то ми је рекао, то ми је рекао Мића, када је био горе и Мића ми је то казао и казао ми је Милан, да се треба рашчистити подрум, пошто је тај човек збиља имао пун подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Мића и који Милан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Милан Радојчић и Мића Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам они то кажу да ће то бити затвор?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, они, не, не, не, они су казали да се тај алат што има, то је било у неколико одељења у подруму, да се метне негде у страну и ту смо поредали душеке када се тај алат изнесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, адвокат Вас је питао, одакле Вама сазнање да ће ту бити затвор?

АДВ., ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Затвор, да.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, то је ту су људи били, али ја нисам знао да ја радим за то. А ту су људи били у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то чујете да су људи били?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ту је био и Манојла Филић и ту је био и Мата Мађаревић, ту је био, било је ту људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте после да су они били затворени?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да су били ту, да, ту су били чак они и тучени у тој соби и ту су били и вешани у тој соби где је, у тој, у тој Бориној кући, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако да појаснимо.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате овај, колико је било затвора у то време, у десетом месецу у Ловасу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У подруму.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, у Ловасу, у разним зградама, да ли је било?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, не бих могао казати, где сам ја био, било је нас је једно петнаестак.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, али да ли је још на неком месту био затвор, сем то где сте Ви били?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ето ту код тог Боре, ту је било, колико је било, не знам.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не питам колико, него да ли је још на неком месту био затвор?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да, а иначе у опћини,

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово када сте дошли тамо.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Било је, било је, али није, не знам, то су били код Ивице Францишковића, ту је нека била, нека, нека од «Душана Силног» или шта ли, ту су исто људе у дворишту убијали.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а Ви сте рекли када сте дошли тамо у задругу, пре него што Вас је овај човек пустио, рекао да идете кући, рекли сте да је ту било доста света, да је било доста војске и тако даље. Да ли сте Ви препознали неке ту Хрвате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Хрвате?

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не бих препознао.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли су, да ли сте приметили на њима трагове насиља или малтретирања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, било је малтретирања, насиља, тукли су их.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На њима, мислим, да се познавало?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: На њима, баш управо тукли су их, кроз шпалир пролазе, туку ногом, руком и тако.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је још неко тако отишао као Ви, да ли знате, да ли је неко отишао кући из те задруге тог јутра?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Е не бих Вам знао рећи.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко остао у задрузи, знате ли?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Остали су, оно друго, једни су отишли на минско поље, једни су отишли.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А рекли сте ту када сте ишли, каже, горе куће, када сте ишли према тој задрузи, каже, горе куће.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Горе куће, да.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А које куће, у близини задруге?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Одмах суседна кућа даље. То је велика кућа, прека, има ваљда од улице четири собе и кућа права она сељачка, али велика кућа. Горела је, баш када сам ја пролазио.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Рекли сте да сте се јавили тамо, када сте се пријавили, да сте се јавили овоме Радојчићу, а да Вас је он упутио код Девчића. Да ли сте сами отишли или под неком пратњом код Девчића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Идите каже мени, горе.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сами сте?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Горе, каже код Девчића, нисам под пратњом ишао.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а док Вас је Девчић саслушавао, да ли је тај са пушком који Вас је тукао, да ли је он био присутан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Био је присутан и Девчић и тај који ме је тукао.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. А за време док сте радили то, док сте возили трактором та дрва, да ли сте имали неке наоружане пратиоце?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ето, био је тај Шима, ишао је и тако, био од ових млађих, шта ја знам ко је био од ових, са пушком су ишли, али није, мислим, неке посебне пратње било.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли за ове жене које су ишле да беру кукуруз, у виноград?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не бих знао.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су они ишли под оружаном пратњом?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, знате шта, оне нису, мање-више под пратњом, него оно беру кукурузе и ту код економије, сада како је познато у Ловасу, а од оног краја под шумом, пуцају, онда нормално,

оне се жене плаше, па беже у економију, на економију тамо у заклон и тако.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте, овај, Милан Латас је страдао од гранате.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На који начин, како, да ли знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Од гранате је страдао када су гранатирани из преко са Репишта, били су на репишту новосадски корпус.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је он био, где је он?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, био је код куће, пала је граната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас адвокат, одакле Ви знате да је он страдао од гранате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па чуо од његовог сина, пала је граната, прва граната када је пала, пала је на његову кућу и њега убила.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И он је био у кући?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У кући је био.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ова Милка Воркапић, да ли је она умрла, кажете, пре месец дана је умрла. Где је живела?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Живела у Ловасу.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И даље, све време?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, нормално. Имала је мировину и била је у Ловасу.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ове, казали сте да је ЈНА не знам била, није била. Како Ви разликујете ЈНА од ових других формација, војнике ЈНА?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, знате како разликујем, не знам, ја сам имао велику разлику у почетку.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим, овако визуелно, на то мислим.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, баш по изгледу. У почетку сам ја велику разлику имао, јер сам ја чак и замишљао да ће се то направити неки распоред и неког реда. А оно, окренуло се контра.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неколико пута сте поменули овај, «Душан Силни» и не знам, «Бели орлови». Да ли сте то тада знали или Вам је то накнадно сазнање?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, шта ја знам, каже, ја сам из «Душана Силног»; ја сам из «Белих орлова»; шта ја знам.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Они говоре.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам од Драге овога, не знам како су, име чак и не знам.

АДВ,. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи они су то говорили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Драгин син и шта ја знам, не знам. Чујте, пуно је то година прошло, а иначе, ја, нисам ја човек од седамнаест година, имам шездесет.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате неко сазнање да је првог дана када је био оно напад на село, да је неко био у неком «Голфу» и да је погинуо?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У «Голфу»?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да је ишао, покушао да изађе из Ловаса?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја знам да је, мислим «Фића» да је то био.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Окрените се према микрофону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо се окрените.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја мислим да је то «Фића» био, да није «Голф», јер то је био Туна Сабљак и он је наводно, мислио да оде из села, да побегне, одмах иза села су га ухватили. Ја не знам за «Голфа»:

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био још неко са њим у колима?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Са, мислим, нико није био са овим Туном Сабљаком. Био је сам, нико није био са њим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја мислим, па чујте, ја нисам видео и не могу рећи, али ја сам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, чули сте, чули сте.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Само сам чуо да је убијен ту код.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вам је то рекао за њега, од кога сте чули?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Од, па чуло се, то се причало по селу одмах, убијен је тај тамо, тај тамо или тај тамо, па то се чује. Не могу сада специјално казати име, е тај ми је рекао. То се чује нормално по селу, није то село неко.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте нам рекли да сте чули да је Жељко Крњајић доведен у везу са убиством Мате Сабљака.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То сам чуо исто

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја мислим да питање које је поставила госпођа Кандић није дозвољено из простог разлога што случај Мате Сабљака уопште није обухваћен овом оптужницом. Ја бих из тих разлога молио да забраните одговор на то питање. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо већ разјаснили, сведок се изјашњавао да није видео, не зна ко је то причао, причало се по селу. А с обзиром да Мато Сабљак заиста и није предмет ове оптужнице, онда да се око тога и не задржавамо.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам чуо то.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте рекли да сте виђали овај, виђали и Девчића и Радојчића и Крњајића у селу, па да ли можете да се сетите тог периода, да ли сте Крњајића виђали у периоду 16., 17., непосредно пре минског поља?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам Вас разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Жељка Крњајића виђали нешто непосредно пре минског поља, пре 18.10.?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, ја не знам, да ли сам ја виђао или нисам, ја сам ишао, кажем, чим сам ишао сам на њиву сваки дан, у шуму, ја не знам ко је у униформи, ко је, шта ја знам баш специјално, да је крај мене прошао, па бих га видео, нисам ја то. Јер они су чак имали неки задатак да даље, они су ишли даље, није био крај само у Ловасу. То се видело.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да немате, да сте отишли кући, да немате нека непосредна сазнања о минском пољу. А шта сте чули, шта сте чули, шта се догодило, да ли се, куда су ишли ти људи? Да ли су ишли стварно у минско поље или су ишли у неки воћњак, виноград?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ти су специјално ишли у минско поље.

НАТАША КАНДИЋ: Како то знате, од кога сте чули?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То сам чуо од ових људи који су ишли.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су Вам рекли да су они на почетку када су кренули из задруге знали куда иду?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они нису знали куда иду.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Него су ишли нормално према минском пољу. И тамо је на пола пута Бошко Бођанац није више могао од батина, ту је подлегао и ту су га уцмекали и убили. Ко га је убио, не могу казати, нисам видео, али чуо сам да су га тамо убили, не на минском пољу. Онда ови који су до минског поља дошли, ти су се морали ухватити за руке и ишли су као за руке се ухватили и ишли, вукли ноге да, нормално да активирају mine. И наводно да је Краљевић, не знам сада име, нећу рећи, да је се као бацио на мину и да је од тога се активирало и да је нормално, то потезне mine су биле повезане, јел, и то су онда људи, ето, једни су погинули, једни су рањени, једни су, што се каже, дошли кући.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је неко знао од мештана за то минско поље, да ли знате да је неко знао да, да ли сте Ви знали раније да постоји то минско поље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, нико није знао.

НАТАША КАНДИЋ: Нико није знао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нормално, нема шансе, па нико није знао.

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете нико, на кога мислите то нико?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, нико није знао, они су њих водили, а не знају куда иду.

НАТАША КАНДИЋ: То од ових људи који су вођени тамо?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ови који су вођени, они који су ишли, нису знали куда иду. А горе је било, испричавам се, горе је био Милан «Бува» каже као на стражи да виде да неко не иде оданде из од правца Вуковара, Товарника, а они су ишли горе преко, тамо цеста, скреће се десно, а на тим, на тој кривини је горе тај стајао са пушком да види да ли то иде. И они су као ишли преко ту, поредали се један до другог, ухватили се за руке и ишли су тако на минско поље.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте нам данас, овај, данас рекли, поменули овај тог Милана који је Вама рекао да идете кући, па када Вам је оштро рекао да идете кући, Ви сте отишли и да сте закључили да је он знао за минско поље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја верујем да јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада разговарали са њим после тога?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ништа ја са њим нисам разговарао, он је мени то казао. Ја сам отишао кући на крају крајева тако је испало. Ја више нисам њега ништа више питао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада сазнали ко је поставио то минско поље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, минско поље поставили су нормално, нису они поставили који ће ићи на минско поље, већ они који иду, ти нису постављали, они који не иду, ти су поставили, нормално.

НАТАША КАНДИЋ: Па, ко, да ли ови локални Срби, војска, ко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да су код Вас боравили неки резервисти, да ли је тако?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: У кући кћерке?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кћерке и зета, крагујевачки мислим корпус.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они били у то време, у време догађаја на минском пољу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нису? Како су се они понашали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су се фер понашали и ја мислим, ето, када су долазили, казали су мојој жени, каже, ја сам ишао радити, нормално, казали су, немојте се, ја знам да је дете напоље, ја, то је село, по крух,

по намирнице, ми ћемо, каже им од војске па ћемо вам донети, немојте се ви каже улагати у том злу. А ја сам ишао нормално радити.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли су они некада коментарисали шта се то догађа, откуд они ту, зашто су дошли?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Онда када су они дошли, када су они дошли, јер су они дошли кажем после минског поља, онда су чули, ја мислим да је моја жена дала Вама и те визит карте, Миленка и шта ја знам. И онда су, онда су добили сте, онда ти људи који су били, они су наводно нису дали да се жена излаже, каже, знате ви, каже, ја када видим Вас, тај Миленко што је рекао, каже, ја када видим Вас, као да видим моју маму да плаче, па да јој нико не може помоћи. И онда је овај питао, он њу, да ли је точно, каже, да је погинуло то осамдесет Срба. А жена је одговорила, није осамдесет Срба, већ осамдесет Хрвата. И на томе је остало. Сада шта је даље, мислим, тако је било.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, поменули сте, овај, да су и у кући Ваше кћерке био исечен намештај.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је то?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ови душеци.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је то радио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Душеци и, па то су све направили ови пре него што су дошли из Крагујевца, то су пре направили, ови што су ишли по кућама, што су убијали, то су они направили и тражили су да виде да ли има шта год у фотељи, где, шта и ножем расцепали.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, шта се догађало са празним хрватским кућама?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, шта се догађало?

НАТАША КАНДИЋ: Тада, у том периоду до минског поља, када су људи или када су напустили непосредно пре тога, тада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Догађало се то после минског поља и када су се куће што су биле празне су насељавали, дошли су из Западне Славоније и ту се насељавали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли је неко од локалних Ловашчана улазио у те празне куће? Где је становао Девчић и где је становао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Девчић је имао своју кућу, нову кућу је направио, што су имали ови.

НАТАША КАНДИЋ: Радојчић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Имали су своју кућу.

НАТАША КАНДИЋ: Радојчић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они нису морали ићи у те куће када су они своје куће имали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево питам за Радојчића.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: А Милан Радојчић?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, Милан Радојчић имао је ћаћину кућу, очеву.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте данас исто како сте отишли из Ловаса, да је речено, Шид, Митровица или знате шта Вас чека.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И зна се, знате шта Вас чека.

НАТАША КАНДИЋ: На који начин сте Ви изашли из села?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: На који начин излазите, сами седате па путујете, на који начин?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Све ћу Вам рећи. Ја сам пуштен 25.-ог на наш први дан Божића из затвора, то је било мрак, није се прста видело пред собом, не ја, него ми сви који смо били тамо. И казали су нам овако – ви који сте способни, каже, ви ћете већ на неки начин ићи, аутобусима или шта ја знам, а ви који нисте, који сте као што сам био ја, доћи ће код вас мини-комби и одвешће вас у Шид. И тај мини-комби нас је одвезао у Шид.

НАТАША КАНДИЋ: Кога све?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ово из наше улице, ово што су били тучени и тако. И одвезао нас је у Шид и дошли смо у Шид на железнички колодвор и сада нормално, ту је било страхота, ту се пуцало, мислим, није се убијало, него су пуцали, што се каже, када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате ту причу да ширите, да не губимо време, јер немамо то ни у оптужници тај период, ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли могу само да питам, поменули сте неки новац, да Вам је Деветак.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, петсто динара смо дали.

НАТАША КАНДИЋ: А који је разлог?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Петсто динара смо дали том шоферу који нас је возио, петсто динара по особи.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, него сте поменули да је Деветак, да Вам је дао неки новац.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Деветак је дао мизерно, то је кажем дао десет оних, јел то, не знам шта је то било, нису куне биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, немате шта да разговарате са неким ко.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је и осталима који су били у комбију дато?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам појма коме је дао, дао је само ето, била је, чула је жена од суседе и она је отишла и овај, дао јој, добили су новаца колико су добили не знам, и када је дошла моја жена, питали су је, питао је Деветак Пемпера, Пемпер је био шеф рачуноводства, да ли, каже, Филић има шта дуга, каже, нема, каже, провери још, он је проверио, каже нема, и добила је ту једну црвену, а колико је то вредело, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих Вас још на крају питала, како сте се, овај, Ви осећали за то време почевши од 10. октобра, да ли сте Ви били слободан човек или сте имали страх да се крећете, стрепели за свој живот?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пуно сте ме сада питали. Па, како сам могао бити слободан када се пуцало, убијало, нисам смео мрднути никуда, главу метнуо, што каже, као курва међу ноге, да извинете.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, овај, да ли су сви укључујући и Србе, били у истом положају?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ма, какви, они су се, они су се нормално и богатели на тај начин, јер када је пао Вуковар, онда су они из Вуковара вукли, из Вуковара су вукли намештај камионима у Ловас. То је доказано.

НАТАША КАНДИЋ: То сте Ви видели?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја видео.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се догађало са намештајем и стварима из кућа у Ловасу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Те су ствари остале.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли није било пљачке или?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, што су однели, однели, што нису, остале су. Ми смо отишли, шта ми знамо куда куда су са стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на те радове које причате, да ли су ишли Срби на радове?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том почетку после 10.-ог па надаље, неки су радови били, да ли су ишли Срби на радове те?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су били сви нормално заштићени од тог, нису ишли на посао никако. Једино су, ако треба некога са пушком чувати, то, али иначе, на посао не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, адвокат Крстић.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Адвокат Крстић Здравко, бранилац Љубана Деветака и Милана Девчића. Господине Филићу, ценећи протек времена,

Ваше године, ја ћу да прилагодим питања, нећу Вас оваква питања каква сте добијали с леве стране питати, а чак сам размишљао после питања члана већа и председнице већа, да ли уопште да Вам поставим неко питање, јер сте сјајно одговорили на та питања која су битна. Али неким контрадикторним изјавама и оно што сам чуо од пуномоћника оштећених, то ме просто, то ћете ме боље разумети, понукало да Вас нешто питам ипак. Дакле, ја Вас питам, ово што сам задње чуо на Ваш одговор, на питање госпође која је питала пре мене, Ви сте рекли да је Ваша супруга ишла на разговор код Наташе Кандић. Ја Вас питам, када је ишла и са ким је ишла?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Наша, моја госпођа није ишла са њом на разговор.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, сада сте одговорили овде.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Чекајте, да Вам сада.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извините, нисам добро чуо. Ко је ишао онда?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Она је дала једној жени којој су сина два нестала и она је дала те адресе, мислим те, њихове, шта знам, подсетнице из овог, из Крагујевца и из, шта знам, три углавном подсетнице је дала и то је госпођа Кандић ваљда копирала, фотокопирала и опет је вратила назад тој жени која је дала мојој жени.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То су пуномоћја, претпостављам, али то нема везе са овим. Ја Вас питам, да ли је Ваша супруга обавила разговоре или не?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Она није разговарала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Онда сам ја погрешно разумео.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није разговарала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није, није.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Обавила је са неким другим, али Ви не знате то. Ја Вас то и не питам. Дакле, ја ћу се само, овај, држати што кажу задате теме и оптужнице и оно што сте Ви говорили до сада. Колико сте изјава до сада дали, да ли можете да се сетите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је то рекао, на почетку.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не. Дао сам

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Онда немојте да одговорите, ништа, одлично, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушали сте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Слободно Ви мене прекините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим је почео исказ то је о томе причао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не устежите се уопште, прекините ме, ако је дат одговор, ја можда нисам добро чуо и тако, нема никаквих проблема.

Значи нема потребе да ми то одговорите. Ја пред собом имам изјаву у Вуковару што сте дали. Сада не знам датум, судија, такође има тај записник, тамо сте спомињали прво и данас сте то рекли, да сте први пут отишли после два, три дана где сте се крили и тако даље, све то стоји и онда сте рекли «када су ми рекли», мислите на Девчића и то, који је био са Девчићем са калашњиковим, данас сте све објаснили, све то ја прихватам да је то тако, али онда сте рекли у множини нешто, «ударио ме је кундаком, ударио кундаком. Када су ми рекли да сједнем, када су ми рекли да сједнем на столицу, измакли су ми столицу, пао сам и наставили су ме тући. Затим сам одведен у подрум, ја сам слагао алат, носио душеке, поновно је следило испитивање, али сада по Ђорђу Ивковићу». Ја прво питам, сада, али одмах да Вам предочим и изјаву овде пред истражним судијом, онда говорите у једнини, а овде у множини. Ко Вас је тукао, да ли су Вас тукли или Вас је овај тукао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није ме Мића, него тај што је са њим био.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е тако да разјаснимо само. «Мића је чак рекао, пустите, пусти га»; да ли је тако, да седне?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, и води га каже и онда сам отишао горе код Ђорђа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Одмах код Ђорђа? Ког је то дана било?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам одмах отишао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, важно ми је ово, опростите, ево ја ћу да Вас подсетим само. Значи, дошли сте трећи дан тамо, ако сам Вас добро разумео. Јавили сте се у команду, рекао Вам је ко Вам је рекао, отишли сте, одиграо се овај немио догађај, причали сте о оцу и тако даље, његовом о лову и да не набрајам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И тада, завршило се како се завршило, води Вас овај и туче Вас уз степенице и после тога слажете алат, а потом идете код Ђорђа.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, сада не знам да ли сам ја, колико сам дуго био у подруму, слагао алат, то Вам не могу казати.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта то значи дуго, сати?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, можда сат, можда сат и по.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али истог дана код Ђорђа?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Исти дан, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И тамо сте дали изјаву?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И Ђорђе је био горе на кату опет и кажем, био је митраљез, уперен је према шуми, то сам видео.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, оставите митраљез сада. Да, код Ђорђа долазите, то се исти дан дешава, трећи дан када сте у команди?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, тако, мислим да је исти дан било, сада немојте ме за реч, или дан после или тај дан, или.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чекајте, да ли сте били у том подруму преноћили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У подруму био, да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, једну ноћ сам преноћио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Једну ноћ?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте пре ноћења ишли код Ивковића или?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мислим да је било пре ноћења.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пре, добро, слажем се.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта, заборавио сам, али сам био.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И ја заборавим, а камоли Ви, Ви сте годиште тужиоца, сви заборављамо у тим годинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Реците, ја се извињавам тужиоцу, али 1939. годише је човек. Дакле, важно нам је ово време. И тада сте дали, да ли сте једанпут само са Ђорђем Ивковићем разговарали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И онда Вас је свашта он питао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Све, само листао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И о ХДЗ-у и о зету и о оружју, о Мерчепу, о земљи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Све, све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је тако, све?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И направио белешку?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Направио белешку? Ја сам Вам у истрази показао ту белешку. Да ли је то та белешка што је у предмету?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам појма.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, оно што сте читали у истрази?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кажите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се сећате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то знате од јуче да ја то не дозвољавам те белешке да предочавате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Онда морате да издвојите записнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто што сте Ви угурали у списе, веће ће то све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам ја угурао, ја предложио, а судија прихватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули смо сведока у истрази и данас на претресу прича под којим околностима је такву изјаву давао, да је тамо тучен, малтретиран, сада помиње да је био неки митраљез ту код тог Ђорђа Ивковића и Ви бисте сада да читамо ми ту изјаву.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Митраљез је био и у Макишу када су ови давали јадници и пуно митраљеза је било, али то нема везе.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: На тераси је био митраљез.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Наоружања је било колико хоћете. Ајде да се вратимо. Да ли Вас је Ђорђе малтретирао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је био сем Ђорђа и вас још неко ту?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Још је био тако исто неки са њим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Вас је он малтретирао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Е тај ме је пурио када ме водио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Код Ђорђа када сте давали изјаву, да ли Вас је малтретирао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, пред Ђорђетом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја то питам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, пред Ђорђетом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, извините.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Него када сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте сада, не прекидајте сведока.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Када сам ишао код Ђорђета.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, довољно је то.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Од Ђорђета када сам ишао онда ме је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То прихватам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пурио и тамо када сам ишао код њега.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро, слажем се, слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тукао Вас је и када сте ишли код њега и када сте се враћали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте али Ђорђе док је узимао изјаву, није Вас нико малтретирао, да ли је тако?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ви сте тог дана у Вуковару, а то је било 2004. године, сада смо 2008. година, овај, били мало свежијег знања и сазнања.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И ближе догађају.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И брже реаговали, јесте, јесте. И ја сам онда брже реаговао, али сада је го тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим, адвокат Крстић, да не правите коментаре када постављате питања. Чему ти коментари?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви увек убацујете неке Ваше досетке ту, зашто, чему ти коментари? Поставите питање, сведок ће да одговори, Ви даље питања, чему онда Ви то коментаришете, добацујете тужиоцу, добацујете пуномоћницима и правите овде забаву за Вас. За нас то није забава.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако сте завршили, могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. На том записнику сте на другој страни рекли након можда пет, шест дана од пада Ловаса, окупили сте се у сали опћине, а на записнику пред исгражним судијом кажете после дан, два, први пут сам видео Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да поставим питање, само да предочим. Данас сте на питање члана већа одговорили да сте први пут и једини пут видели оптуженог Љубана у том, у опћини, односно у тој сали.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У истрази говорите да је то Омладински дом, културан, фини, сала, столице, уређено и тако даље, а овде говорите у сали опћине. Да ли је то иста сала?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чекајте онда, сада Вас ја питам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Били смо ту у сали, онда смо прешли преко и онда је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, видите да има много што-шта да се разјасни.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Онда се давала изјава ко је какве припадности, ко је шта, и онда, нормално, био је ту, било је доста људи и једино кажем, то сам рекао да је ова само казала, «ја сам Војвођанка», тога Миљковића жена, она је казала «ја сам Војвођанка», а ово друго, сви, нормално, Хрвати су били, нису били Срби.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је то било у опћини или у овом Омладинском дому?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У опћини.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У опћини, кажете, држао је оптужени Љубан говор, рекао је да је за нас «председник опћине, директор задруге и председник Месне заједнице» да ли је тако?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да. То је рекао у сали.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, два пута?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И у сали, он је, да, и у сали и горе, он је све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да разјаснимо. Али сте у истрази рекли да сте га само први пут и једини пут видели трећег дана када сте се појавили.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Када сам се појавио, када сам био затворен, нисам могао пре га видети, када нисам био, када сам био ја у дрвима, што се каже, заговорен и нисам, није ме нико видео. Онда када сам се ја приказао, када сам се ишао пријавити, онда сам га видео.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли у Омладинском дому.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се ово дешава у сали општине некој помињете?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У сали исто ту, каже, и ту је било људи, опет се скупило, двадесетак, можда, колико може стати у ту једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сали општине?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, и ту је онда питано по народности, ко је, шта је, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно када су се спискови правили ко је, шта је по народности?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли је прво било у Омладинском дому, па у сали општине исти дан тај?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мислим да јесте исти дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било све то, што кажу, дан, два, све.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У истрази на 18. страни, судија Вам је предочила тај исказ, то је од 12.09.2007. године, Ви на питање одбране кажете, на питање са овим констатацијама «ови из «Душана Силног», то су Ваше констатације, ја само понављам, «и неки из Славоније покушали су из «Душана Силног» и из Славоније, покушали су да узму власт од оптуженог Љубана Деветака, али се он није дао», па ја тражим објашњење од Вас, одакле знате, Ви кажете, «само сам чуо». Од кога сте чули?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чуо сам где се причало, каже да су они као, мислим чисто завладали са селом.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ови који су дошли, «Душан Силни» и ови.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Спомињете на једном месту и Аркановце.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И Аркановци.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Каква је разлика између Аркановаца и «Душана Силног» била?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су мени исти.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Исти?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, исти.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па како сте онда?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Већ једино, већ једино ја исто замерам овима нашим Србима са којима смо јако добро живели, да су стали, да су казали, када је ово питомо село, када смо ишли на преговоре, да су казали, немојте дирати, мир и то би било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, ево, имам једно питање у вези тога, пожурићу, пожурићу. Дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су ти дошли, ти из Западне Славоније, па ти Аркановци?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како су се исељавали наши људи, ови су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду, да ли можете Ви да одредите тај период? Да ли је то било касније?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било, то је било већ и када сам ја ишао радити и шта ја знам, то је било десет, петнаест дана и шта ја знам, како ко је исељен, одмах већ има наручених из Славоније да долазе, али нема ни празних кућа. Онда истерају из кућа, тако да имају места за ове који долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том периоду мислите ово када сте рекли да су ти што су дошли хтели да преузму власт?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што Вам цитира адвокат Крстић, да ти који су дошли из Западне Славоније хоће да преузму власт? Како Ви то знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ови који су били из «Душана Силног» и ови Аркановци, ти, а не они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви то знате да они хоће да?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, наводно сам чуо тако, ја нисам опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујем где људи причају када сам на послу и тако, каже, ови су сада узели власт што су дошли, каже, и нормално, туку даље људе и убијају, а сада као да није, односно да није Деветак толико могао више њима бити надлежан над њима да види све шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао бити више надлежан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Више надлежан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре тога био надлежан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А пре тога је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не бих знао када се сам представио, да је он све, што каже, и држава у држави.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он Вама ту представио да је он надлежан и над «Душаном Силним»?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ја не знам да ли се он представио да је то, али тако сам чуо да он више толико није имао као што је пре док нису они дошли, мислим, не знам, можда.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево судија, ако дозволите да појаснимо баш тај део и појавио се још неки овде отац Љубан, само ако може сведок да нам разјасни то. Ви даље разјашњавате на моје питање, ко је то, да објасните, Ви кажете: «Наводно да су ови као да су се већ осилили»; мислите на ове сада што сте рекли?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: «Ови који су мислим били као територијалци или шта ли су били, Аркановци, шта ја знам ко је био и он као да је изгубио команду, да није све могао њима ући у траг, да су они чак и убијали без његовог знања».

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сада ја не знам да сам ја то, ја знам да сам чуо да су они.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, ово, ја сам Вас цитирао, рекли сте у истрази, остајете при овоме?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам чуо да су они то, да су команду они, шта ја знам, али да су убијали преко Љубановог знања, то не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, али овде кажете, па шта је тачно? Не знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Даље кажете, за Милана Рендулића, и богами у Вуковару, а и сада у истрази, ту је све тачно оно што сте рекли. «Жалостан Хрват, био је гори од Срба»: Ја Вас и онда питам а и сада, шта, можете ли да појасните то, «гори од Срба»?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, знате шта, гори од оних што су долазили код нас.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, али Ви сте рекли, «жалостан Хрват, био је гори од Срба».

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је био гори, он је убијао, он је био на стражама, чувао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, сви су Срби убијали, а он још гори?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите човека да појасни, ако сте тражили. Хоћете Ви да објасните.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја ни сада не кажем да су Срби непоштени људи, зашто смо ми били поштени људи сви са Србима када смо били заједно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, ја Вас питам само за коментар.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: «Жалостан Хрват, био је гори од Срба»: Да ли имате коментар или немате? Немате, молим. Немате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За Милана Рендулића кажете «гори је био што је малтретирао људе», објашњавате Ви, «ко год прође и пушком се чисто парадирало као неки херој је ишао кроз село, исто и Крњајић. Чак и његов отац Љубан»: Е сада Вас ја питам, који је то Љубан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је од Жељка отац, Крњајића. Он је моје годиште и он је калашњиковим ишао улицом, држи пред собом калашњиков и шеће по улици.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, то није Љубан Деветак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је из овог записника, каже, Крњајићев отац, није Љубан Деветак Крњајићев отац.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, слободно, слободно, нема никаквих проблема. Е ово око преговора. Ви сте били заједно са велечасним, да ли је тако, жупан, ако сам добро разумео, у саставу тог тима за преговоре са војском, па сте овде објаснили, са капетаном прве класе, три звездице, четири звездице, нешто објашњавате, па кажете, «у том саставу је био и директор задруге». Ко је тада био директор задруге?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Рендулић Адам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И он је био у саставу тима који је преговарао са војском да се пусти војска?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Какав је исход тих преговора?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Било је све нај, нај. Био је, кажем, сам Вам причао то већ.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не треба да причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све већ рекао на почетку, ја сам га питала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли познајете Ви овога сведока Кризманић Антона?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кризманић Антона?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Познајете га?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па он у изјави пред хашким иследником Хашког трибунала каже, «после дужег већања, одлучено је да се оружје ипак не преда»: Да ли имате Ви то сазнање?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи слагао је.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Одакле оружје када га није било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није било оружја?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, сигурно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, зашто нису успели преговори онда?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд ја знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд ја знам зашто нису успели.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, нема оружја, војска је тражила само оружје, да ли је тако?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Али зашто није било оружја, није било, они су пуцали без, нема оружја, они пуцају на, бацаче бацају.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко они, војска?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Војска.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај, кажем, новосадски корпус.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Аха. Али враћам Вас, ако судија дозволи, шта је био предмет разговора, шта сте Ви требали да урадите, па преговори нису успели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ причао, да предају оружје, рекао је човек, да предају оружје, али да они нису имали шта да предају, јер је илочка полиција однела оружје.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А ја предочавам изјаву овог сведока који је рекао да је одлучено да се не преда оружје.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није он у праву, сигурно, сто-посто.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није у праву?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И ја мислим да није у праву. Овде објашњавате за овог капетана да је касније говорено да је био стациониран код Марка Ловрића. Хоћете да објасните мало то, ко је Ловрић, овај капетан који је учествовао у преговорима?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Можда Марка Филића.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Овде пише Ловрића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то он објашњава?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На истој страни, судија, то је 1225/75 у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком записнику?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од 12.09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како гласи питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја питам који је то Ловрић, зато што нам се појављује неки пуковник Ловрић који је са Васиљевићем био школски друг?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пуковник Ловрић, али то није Марко, то је Антун.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Антун? Али овде Марко Ловрић, овај капетан био стациониран код кога, овај што је учествовао у преговорима? Ви то објашњавате.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, ја не знам ког кога је он стациониран био, али ја знам да је он био са Марком Филићем добар, преко његове кћерке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па добро, сада нећемо у то улазити. А где сте то преговарали, у Ловасу или у Товарнику?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ми смо то преговарали на пољу што кажу, атара, на њиви.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На њиви?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да кажем, био је тада када је био овај директор задруге и Продановић, ја знам, онда смо ми са њима тамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када смо код директора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, пошто ти преговарачи Ваши, та ЈНА и тај капетан, дођоше ли они у село код вас у Ловас, да ли су се они уверили шта се ту дешава, има ли ту зенги, има ли МУП-оваца, да ли су они то знали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Улазили су у Ловас и ништа нису нам и рекли су овако, кажем, имао је један који је имао три звездице, то је капетан и четири звездице капетан прве класе, те чинове добро знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је био около ширит онај?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, ту су имали на цепу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дупли?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам, то је већ мајор, на жуто, то је већ.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Богами, то је пуковник.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пуковник када има три звездице. А он имао је на џеповима су имали знакове, нису имали горе, имали су на џеповима, био је капетан и капетан прве класе и та два свећеника су били које сам причао, Бурик и Винко Бераховић. Каже, дајте им, дајте оружје, неће бити ништа у Ловасу, ништа се неће десити. Немамо оружја никаквог, као што нисмо имали, причао сам. И онда су они дошли, шта ја знам, други, трећи дан, тамо је било, кажем, пар пушака ловачких, већ да то не причам стално једно исто и то су полицајци однели из Илока. И ништа ми више нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време када ови представници из ЈНА долазили у село, колико је то било пре напада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, пре напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тог 10. октобра?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није то тако давно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не бих сада знао рећи јер онда су баш убили свећеника Бурика и то је одмах се десило, не бих знао датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у септембру, у октобру, када се то дешава? Напад је био, кажете, 10.-ог.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: 10.-ог, 10.-ог, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пре тог напада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да, па тако некако половицу можда, половицу једанаестог месеца, можда тако, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како једанаестог месеца, а у октобру је био напад. Ја Вас питам, колико пре тог напада од 10. октобра су били ти што су из ЈНА?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Колико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана пре тога?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, можда десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су се они тада уверили да у Ловасу нема зенги, МУП-оваца?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесу, јесу. И није било, није било, већ, кажем, било је у Илоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када је онда у то време, значи ово што Вас је судија питала, када је онда био овај капетан стационаран код овога Ловрића Мирка, пре напада, за време напада, после напада, када је, Ви кажете стационаран?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је био, он је био тамо за време напада.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За време напада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је командовао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ако је то тај. Ја не знам, ако Ловрић.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извињавам се, добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ловрић, Ловрић је Антун пуковник, а Ловрић Марко, шта ја знам, он није ништа, он је, сада не знам кога се тиче више, пуковника или.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мирко, овде пише.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мирко Ловрић, Мирко Ловрић је сељак, мислим није он имао, сада ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема човек.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пошто се ја враћам на ово и нећемо више, да овај сведок изричито каже да је после дужег већања одлучено да се оружје ипак не преда, пре овог напада. Да ли дозвољавате могућност да Ви нисте учествовали на свим састанцима?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не дозвољавам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не дозвољавате? А да ли је било, одлично, да ли је било неке свађе око тога, када се доносила та одлука, па било богами мало и физичког.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У вези оружја?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У вези доношења одлуке, шта са војском, у том дому Омладинском?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мени сада није јасно, шта са војском, којом војском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретизујте питање, није ни мени јасно шта са војском.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, питао сам Вас, да ли дозвољавате могућност да нисте учествовали на састанку када је одлучено да се оружје не преда. Ви кажете, не дозвољавам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ма, није било оружја, шта ће га бити, када.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, сведок то каже, ја зато питам, да ли је могуће да сте изостали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже тај сведок, он тврди нешто другачије, видећемо, биће још сведока.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У тим разговорима, преговорима, трајало је то више пута, ако сам ја добро разумео из исказа осталих сведока. Да ли је само један преговор био или више преговора?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Са војском?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Са војском, говоримо о војсци.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Било је више преговора.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Више преговора, колико, два, три, пет?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, сада, најмање три.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Три?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И када се вратите од преговора, разговарате Ви са сељанима и кажете шта сте разговарали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сада када се вратимо најбоље неће бити нападнут Ловас, доста је добро, Ловас је мирно, питомо село и то, и када на крају крајева, ето шта се десило.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је била, ја то питам, то сам хтео да питам уствари, да ли је било неких препирки када се доносила одлука шта са војском, око тих преговора, па је избила и туча, говоре сведоци овде који су били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули још.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Физички обрачун, има, има.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није са војском туча избила никаква.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не са војском, међусобно, једни су били да се преда:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема сазнање да је било неке свађе око те предаје оружја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Једни су за, једни су против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су једни хтели, једни нису?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да скратимо причу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Споменули сте директора овога Рендулића. Ви сте пољопривредник, богат човек тамо, ако сам добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам, средњи слој.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада сте богатији, да ли Вам је Мерчеп вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, одбијају се одговори на та питања., да ли је вратио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зато што је обећање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то везе има?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, има везе, судија. Тај Рендулић је и данас директор тамо?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је он овако виђенији човек у селу, да ли се пита нешто, да ли?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, чујте, наопако, ко ће се питати ако неће директор.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Поготову њихови радници, а други ако хоће слушати, ако неће не морају.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је. А да ли село зависи од задруге, да ли кооперира?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, кооперира.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кооперира, да, да, тако да су сви упућени на задругу, отприлике?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, управо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И директор задруге је главни у селу, молим Вас, па питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли закључујете Ви да је директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према већу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Директор задруге није главни, већ начелник села је шеф, а не директор задруге. Директор задруге управља са свом земљом, са свом имовином, то је то. Начелник или градоначелник, ако хоћете је шеф и батина у селу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја знам за кмета у селу, за градоначелника у граду, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате коментаре, питања преко суда.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, ево. Да ли познајете Римар Мирослава?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Умро је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Бог да му душу прости, али знали сте га?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Умро је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Био је мештанин?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је радио у задрузи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, за време рата.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За време рата, а пре рата није радио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није, пре рата имао фирму у Вуковару.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А шта је по струци?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пољопривредни агроном.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За шта је он био задужен у задрузи за време рата?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: За тако да им заповеда шта ће радити радници, да, као стручно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о ком то периоду причате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Као стручно лице.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За време рата.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за време рата, интересује ме овај период после, значи од 10. октобра до 15. новембра, тај период ме занима, да ли је радила задруга, да ли је радио тај Римар у задрузи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, Римар је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, значи, после напада до 15. новембра?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ништа није он био онда још за време оног, био потркало, те овамо, те онамо, радио је, ишао је копати бункере и шта ја знам, није био неки. Онда касније су га узели као задруга када је већ оснивала се нека задруга, за време Крајине, онда је њима био као шеф неки тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то је касније био неки период, не овај период који је предмет нашег оптужења.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А Сомборац Владо, да ли знате њега?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је он био у задрузи и да ли је био запослен у ово време?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, он је, шта ја знам, у задрузи је био, био је униформисан, униформу је имао и био је као неки, па не знам шта је, ја сам онда отишао када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо Вас само за период, значи од напада па на овамо, до 15. новембра, не када сте Ви отишли, него од 10. октобра до 15. новембра, тај период.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мало је био овако, распоред неки правио за раднике и тако, ко ће и шта, куда ићи, није неки био.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Балић Љубица? Да ли знате Балић Љубицу, да ли је радила она, одмах то питам, дакле одмах реците, да скратимо.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Балић Љубица?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да. Ко је исплаћивао тамо у задрузи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су у овом периоду радили неки људи Хрвати у задрузи од 10. октобра до 15. новембра?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И ко их је запослио, ево завршавам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Радили су, радио је Пемпер Мирко, радила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислимо на период овај 10. октобар после напада до 15. новембра?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, они су, они су били у задрузи, остали нису никуда отишли и он је радио, онај Пемпер Мирко, сада за Љубицу не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И неке друге још да ли знате да ли су радили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Онда већ касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује нас касније, него овај период, не знате неке друге?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево судија, Ви сте исцрпили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви бисте сада ту ређали списак још сат времена, али да скратимо ту причу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала Вам, хвала Вам, у реду је. Ви сте, ево задње питање, али ми га дозволите, молим Вас, дакле, у одговору данас сте рекли у једном тренутку, ја сам то забележио овде, али да не тражим, и судија Вас питала, додуше, да сте Ви чули и нека касета односно како Ви кажете, врпца гледана и тако даље и да, ко је био ХДЗ тамо, ја нећу Вас да питам да ли сте били, јер имам податак да јесте, дакле, ко је био ХДЗ, тај је био готов и сви су тамо били убијени који су били чланови ХДЗ:

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Опћенито који су тамо били, да су вртели вола, тај је отегао папке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Ви знате, колико је чланова ХДЗ било у селу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу Вам рећи, ево.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ви боље знате већ ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви сада.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, само да га приупитам зато што је рекао сви, 231 лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да одговарате на питања, шта је Вама?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, ја да га подсетим.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја то по броју не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, опростите молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да причате. Ако морам окривљене да упозоравам да не сведоче, што људи не знају, не баве се тим послом, не морам Вас.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сведок је изјавио – сви чланови ХДЗ који су били убијени, ја кажем, убијено је овде, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек се изјаснио да он не зна колико је било чланова ХДЗ.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд могу знати.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чекајте, сви су убијени, ја говорим 231, нису сви убијени, то хоћу да кажем, то је суштина.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није 230 ни убијено у Ловасу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али 231 је било чланова ХДЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна човек.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Богато село било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате даље питања?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте били, на 62. страни, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, преко суда питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оппростите судија. Да ли знате за формирање неког кризног штаба у селу и кад је формиран?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па реците шта знате.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да вас ја, да не одговарам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кризни штаб је формиран кад се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је човек већ причао на почетку на моја питања после Борова села да је формиран кризни штаб, да су се давале страже, да је било толико стража.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, то сам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По два човека на тим стражама.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија Ви сте љути на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви не слушате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Што сте стално љути?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не слушате, не слушате питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па немојте. Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је човек причао већ.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам случајно ово питао, ја имам доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на питања, а сад реците ми.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А ја Вас, а ја питам да ли можда мисли да је нешто раније формиран кризни штаб, а не од Борова села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема шта, нема шта да мисли, човек је рекао кад је формиран по његовим сазнањима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли је сигуран у сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је одговорио од кад је по његовим сазнањима, нема, сигуран је, сигуран.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма ништа није одговорио, Ви одговарате. Ја имам пред собом списак састава кризног штаба формиран 10.04.1991

године, да ли дозвољавате да је тог дана формиран кризни штаб, у четвртом месецу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате сазнања кад је то тачно формирано?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам тачно датум али је тако ту некако, кад су почеле, то балон револуције, кад се подмештало, кад су ишли и почела стража на ћошковима, на улазима у село и то, онда се остварио кризни штаб.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јел то четврти месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јако битно да ли је четвртог или петог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Битно је, битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде идите даље са питањима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија битно је зато што се не везује за Борово село то је суштина, сада да ја одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштина ове оптужбе није у тих месец дана разлике, да ли је 10.04. или 01. маја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево и дефинитивно последње питање, дакле, овај сведок кога сам ја цитирао мало пре Антон Кризманић каже на записник пред истражитељем Хашког трибунала следеће: «Ја мислим да су прве тензије између Срба и Хрвата у Ловасу и околним селима почели 1990 године кад је формиран ХДЗ», ја Вас питам јел то тачно или није?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта, прве пензије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тензије.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тензије.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А тензије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких сукоба између Срба и Хрвата у том периоду пре напада, јел било неких тензија, јел се нешто дешавало да су Срби имали неких непријатности.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко малтретиран?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко убијан?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је нечија кућа паљена, да је нечији сеник паљен?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не, не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли ово сведок што каже да су тензије настале, значи сукоби, хоће да каже, тензије то је онај преводио можда, можда човек то није ни рекао, онда када је формиран ХДЗ у Ловасу или не, јел Ви имате то сазнање или не?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знате шта пуно је, не бих хтео да претерујем али у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не интересује нас Вуковар.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, не.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У Вуковару је било 70%, немојте да ме неко погрешно схвати, 70% је било равно, овај, Срба и чиновника, и што је, је, није то да је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не занима нас то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Споменули сте у одговору, ево завршавам, споменули сте у одговору сада пензија, ја Вас питам Ви сте земљорадник јел тако?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесам, био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према суду само да чујем Ваше питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујем питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немате поверања у мене толико.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сад нисам више.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јел сте пензионер сада?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у својим личним подацима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не. Јао, сад морам све да откријем па да питам, јел сте земљораднички пензионер или какав пензионер, какву пензију примате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Примам пензију, али нећу казати какву.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, држава захвална. Хвала.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И још да Вам кажем колику можда.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не. Уопште ме не интересује.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Свашта питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Немојте да се свађате са мном.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нећу Вам збиља, да Вам гаће свучем још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ово не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања има ли неко? Изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја нисам добро разумео сведока поменуо је страже да су биле неке око села и да је после гранатирања да су побегли са страже или да су напустили ту стражу, да ли је то било тог 10. кад је почео напад на Ловас или је то неког другог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кад је почео напад на село људи су се склонили, мислим са барикада где су били, барикада, код нас кажу на угловима у село, били су, нису ту били ни неки бункери, ни ништа, они су били само са ловачким пушкама и то кад је почело људи су нормално бежали, нису чак ко је имао пушку имао је бацати није смео ићи са пушком, ловачком пушком.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То се десило 10. октобра ујутру?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: 10.10. у 07,20.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Такође сте рекли да је војска долазила пар дана пре, јел су они видели те страже или нису?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Долазили су, војска је долазила чак на ту економију где је наше задруге економија, долазили су, точили воде, из Вуковара су долазили са оним «пицгауерима» и шта ја знам већ каква су то возила, точили воде, ишли опет за Вуковар и радили свој посао, нико се није супротставио.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, мислио сам, рекли сте да су два капетана долазила, јел су они прошли ту стражу и видели ту стражу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То су, то су долазили капетани већ кад је било кад су они тражили пушке и то да им се врати, а пушака није било и они нису, никаквих, на стражи никог више није било, кад су, кад је дошла војска они су се кажу разбежали, не, можда нисам добро разумео.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па после оних преговора дошли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас бранилац да ли су ти кад су долазили из ЈНА ти представници, јесу ли те страже ти пунктови још постојали ту?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Још су постојали пунктови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кад је напад на село био онда нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад кад ови долазе на преговоре.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Онда су се да, склонили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ЈНА.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И онда су кажем полиција је однела што је било пушака и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Е сад, опет сад сте поменули, овај, то да је полиција однела те пушке, кад?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Однела је пушке прије него што је био напад на село.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Дан, два, пет дана?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта знам, један дан, два евентуално.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Е сад ако о томе причамо, значи ви сте имали оружје у селу, кад сте преговарали са војском нисте предали то оружје него је полиција однела непосредно пред напад на Ловас?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било, није ни полиција долазила, шта ја знам, прије него што је, што је било, прије пар дана је долазила и она, нису они долазили у Ловас, долазили су на економију и точили воду и они су, они уопште нису имали везе са селом.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сад причате о полицији или о војсци?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А онда кад је, онда кад је, овај, полиција кад је долазила у село онда су већ био је напад на село и пушке су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, појасните ово кажете илочној полицији предато оружје.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете после у преговорима са војском.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете њима нема шта да се преда узела илочка полиција.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нема, нема оружја, да нема оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад на питање браниоца објашњавате да је то било илочка полиција дан – два пред напад, па како то онда бранилац Вас пита, значи имали сте оружје кад сте са војском преговарали?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па можда је то било, ја нећу баш сто посто гарантовати али кажем то је било нешто пушака мало ловачких и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је та, да ли је то прецизан податак да је илочка полиција два дана пре напада узела оружје или је то било раније?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Они су дошли прије него што је био напад на село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад пре, јел можете да кажете?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па шта ја знам, кажем можда једно два дана прије него што је био напад на село. Они су однели то мало што је било и готово и више нико није могао бити ни да буде на стражи, на, мислим кад нема пушке, нема ништа, шта ће, хоће праћку.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ви сте већ рекли да је стража ту ноћ кад је нападнуто да је побегла са, са тих барикада или већ тако даље, значи они су имали пушке и били су на стражи кад је гађан.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ма нису.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: То сте Ви изјавили.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Добро.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сад ако ја грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објасните сад.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није, нису, нису имали пушака, кад је био напад на село то је било готово, више се пушке, свако је кажем, или је бацио пушку или је побегао с пушком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли стражарили?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Прије је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Прије је.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ту ноћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Те ноћи не. Већ је то било онда готово, већ, већ видело се, почела је прво један дан прије граната једна пала на цркву, други дан трећа и тако да је то све се разишло, није имало.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Кад смо причали о тој старој школи рекли сте да су неке жене, болничарке наводно, спремале неке кревете за неке догађаје ако се десе и тако даље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па сте поменули и да је била нека војска ту, ако сам ја добро разумео, а могу и да Вам кажем да јуче сведок изјавио и он да је била нека војска, да су то као домаћи дечки, наоружани и тако даље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То не, не да је то била војска већ то је била као црвени криж, па су они прикупљали те шта ја знам, ако има неко негде кревете неке, и шта то све.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мушкарци или жене?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Било је и мушкараца и жена.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја морам опет да Вам кажем да је сведок Кризманић рекао да су чак неки били наоружани аутоматским пушкама, то није баш за црвени криж?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја нисам то, ја то нисам видео и не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И они су отишли пре напада на село?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта, јел су?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли су и они отишли пре напада на село ти који су били тај црвени криж или већ?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па да, кад је почео рат готово побегли су сви.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па ту ноћ или пар дана пре?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па ту ноћ.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел имате Ви сазнања кад је ко отишао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па не могу знати кад је ко отишао јел кад је запуцало, не могу знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, онда оно што не можете знати, Ви сакривени у дрвенику, претпостављам да не знате ни кад је ко отишао ни шта.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јел углавном кад је то, чак, чак, баш управо сам хтео рећи, чак нисам ни ја отишао тај први дан, чак нисам ни ја отишао кад нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел има даље питања?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да сте се крили два дана у дрвима, неким дрвима, и да сте после та два дана изашли, нисте могли побећи јер село је било опкољено, ако сам ја добро Вас разумео?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: И поменули сте неки пушкомитраљез на улици и тако нешто?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: На улици, на ћошку код Ловрића Мирка, ту.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Одакле Вама сазнање да је село било опкољено или је, мислим?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не бих знао, жена ми је била, ето кажем, сутрадан ишла, прекосутра дан, два дана после, ишла је кроз суседову авлију да пусти теле да сиса и она је све видела, како не би видела, а ја нисам, ја нисам, ја сам био сакривен.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мислим, мало је тешко видети да је опкољено с једне тачке, морала би шетати мало више.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па чујте, па није то, знате шта, није то могао нико никуд ни ићи, није нико смео из подрума изаћи јер се, јел било опкољено или није, али нико није смео из подрума изаћи кад се то десило.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Не, мене занима да ли је било опкољено, јер Ви сте тако рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је човек да је било опкољено.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кад се то дешавало нико није смео из подрума изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо од жене или, ценићемо та сазнања таква и готово.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да су биле четири страже ако сам ја опет добро Вас чуо?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Биле су на четири пункта, на четири улаза у село.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли је могуће да је било више тих улаза и више стража?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не. Па можда је био још који чисто онај дивљи, да ја знам или не знам, шта ја, откуд ја могу знати.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте Ви били на тим касетама, односно снимљени на том?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Такође сте поменули да је било и Хрвата наоружаних, наводно су како сте Ви рекли то пришли Србима или?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да је било и Хрвата наоружаних у Ловасу у то време?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па било је, носили су људи пушке тако, ето, као мало су нас, ишли са нама у шуму и чували нас да не би побегли.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Како објашњавате ту чињеницу да нису сви Хрвати, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га и ја питала и објашњавао је то су ови што су се улизивали Србима.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Исто да, који су мислили да је њихова глава скупља већ моја или ваша или друга, трећа.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, ја сам то разумео али да ли то значи да кажемо да није било на националној основи проблема између Срба и Хрвата?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Него проблем са неким Хрватима?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, у националној ништа није било, то, то гарантирам са, са.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да су готово сви Срби имали оружје, шта то значи, да је било оних без оружја?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па ја нисам никог видео без оружја, ја сам видео сви да су оружје, ја сам једног малог видео пола чланка му кундак удара, он носи пушку и то знам Новаковић, како се, име не знам, али Новаковић се зове, то можда зна Љубан и ко, и носио је пушку и удара га пушка по чланку, а он носи пушку.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Молио бих да ми разјасните кад сте рекли, ово што је колега Крстић неколико пута питао, да сте господина Љубана Деветака видели једном, један једини пут, па после смо чули да сте га видели кад сте се појавили, овај, када се ишли негде тамо да се пријавите, па да сте га видели у општинској сали, па да сте га видели у,

овај, омладинској сали, па да то можда није ни истог дана било, па би чисто да разјасните јел сте га видели више пута, више дана, једном?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Господине, овако, ја, ја Љубана сам видео док сам видео оно кад сам видео, касније ја њега нисам више никад нисам видео. Он мени није ишао на очи, ни ја њему, нити он мени треба, нити ја њему, ја се нисам имао шта, ја сам ишао радити возио дрва, мени је имао претпостављени који ми је казао куда ћу ићи, шта ћу радити, ја Љубана нисам уопште видео.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Значи можемо да кажемо да сте га видели више пута?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта ја имам, шта ја имам са Љубаном посла, па видео сам га то за време почетка док се није оснивала, док се није основала власт у селу и шта ја знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Реците ми да ли су сви Хрвати ишли на радове, ови који су извођени, што Ви кажете присилни рад?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта, да ли су сви Хрвати?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Сви Хрвати ишли на радове те које је требало обавити за већ кога?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, мање-више сви.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Чули смо да су неки били запослени у задрузи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Запослени су радили као трактористи тамо, и мислим правили чардаке и то и то су радили Хрвати, а било је жена које су наводно свекрва јој је, шта ја знам, шлогирана или болесна па је морала служити старе, та није ишла, али бога ми моја је ишла сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мало пре на његово питање неко одговористе није било проблема на националној основи, па каквих је то, по којој основи је било проблема?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре Вас је адвокат нешто питао, не знам да ли сте разумели то питање, па Ви рекосте није било проблема на националној основи.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби и Хрвати, од 10. па надаље јел било тих проблема на националној основи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Од 10. па даље јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи мислили сте да пре тога није било?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нормално, нормално, до 10. није био ни напад на село, већ кад је почео напад на село онда се, онда више, ако ћете ме разумети, није се више познавало, нико никог познао није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да појаснимо зато што Ви не саслушате добро питање, онда не уђе јасно који период и тако даље, па уђе одговор који се односи да у овом периоду није било проблема на националној основи.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није, прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви све, а то сте Ви мислили пре?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Пре, пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Рекли сте да сте возили дрва Србима, јел сте возили неком Хрвату?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесам, возио сам пуковнику, тим Ловрићу, и возио сам Шими Пејићу, он је био као са, као стражу, чувао нас и тако, њему сам возио, а иначе другима ником, све Србима, бар ја, сад да ли је ко други сумњам, не знам, нисам видео.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Поменули сте да су, да кажем биле неке празне куће и да су досељавали неки из Славоније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, сад преко председника већа с обзиром на ове нејасноће, реците како гласи питање?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па занима ме да ли он зна ко су ти из Славоније, одакле они баш да долазе у Ловас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објашњавао је човек да су то неке избеглице.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд ја знам, откуд ја знам ко је из западне Славоније дошао у моју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да одговарате на питања док Вам председник већа не да реч.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: У вези оног саслушања код Ђорђа Ивковића, сведок је рекао у једном тренутку да је тај Ивковић му рекао Шид, Сремска Митровица и даље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, то је мени рекао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мени занима шта је то Шид, Сремска Митровица? Шта то значи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је мени рекао, каже Шид, Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то објаснио да ће тамо бити спроведени.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесте, и даље како, шта већ, знате шта вас чека.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па да, али шта би могло да га чека у Сремској Митровици?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд ја знам, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна ни он, тако му је тамо прећено.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па мислим то, каква је то претња, јел осетио то као претњу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако је човек објашњавао, шта сад вама ту није јасно?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па није ми јасно али?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Па мислим каква је претња да ће ићи у Сремску Митровицу, мислим, у то време.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Каже Шид, Сремска Митровица.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Није то Јасеновац него у Сремску Митровицу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ви знате шта вас даље чека, а шта знам, шта ја знам шта ме чека, шта би ме чекало, не знам.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Добро, али оно што мене занима у овом случају сад посебно то је да је поменуо после поново тај Шид, Сремску Митровицу у вези исељења, па ме занима јел њему Ђорђе Ивковић тад предочио да може бити исељен или је предочио да треба да прича нешто, неку причу, изјаву да да, па му је поменуо тај Шид, јер он је после тога поменуо опет ту исту изреку, а везано за исељење наводно кад је требало да се исели.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд ја то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Спојио је то двоје па ми није било јасно шта је мислио са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже не зна, он прича шта му је речено.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта је он мислио с тим, не знам, тако је рекао.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ништа више. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања. Изволите.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Питање за сведока да ли познаје Паву Балића?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Паву Балића.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Његова ћерка Бранка је била овде сведочила.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није Пава Балић.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је Ђаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ђаковић Паво.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Да, њој је девојачко, да, да. Да ли Вам је познато, да ли сте чули од некога да је он имао неко оружје у својој кући на дан напада на Ловас?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Имао је ловачку пушку као и ја, ја сам био ловац и имао сам пушку тако и он.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Не знате да ли је имао, мислим на аутоматско оружје, није Вам познато да је имао?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље има ли неко питање?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само бих молила неколико кратких објашњења, господин је говорио, можда сам ја то пропустила о Туркаљима везано за разговор пре дешавања на минском пољу, па бих ја молила да ми господин каже како се зову, рекли сте да су два лица у питању Туркаљ, па како се зову?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Туркаљ, Туркаљ, сад сам се ја.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ако се Ви сећате? Добро, не можете да се сетите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тамо је Павлић, она два брата млада што су погинула.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, не, говорим само о овим људима који су, са којима сте контактирали тога дана. Рекли сте један је старији, један је млађи од њих двојице, са којим сте разговарали везано за ваше пријављивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио, то је објашњавао да је разговарао са овим старим, а да је овај млађи.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Туркаљ Јосип што је писао нам да идемо купити грање, да идемо купити грање и каже то Туркаљ.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да, а са ким сте разговарали са млађим или са старијим?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па ја не знам, колико година има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је са старијим да је разговарао, а да овај млађи има, млађи има дугу косу тако га је описао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Старији је шмугнуо, а млађи је погинуо.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Старији, са старијим сам имао разговор.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Са старијим сте разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ рекли.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он није у Ловасу, он је негде доле, не знам где је.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, будите љубазни и кажите ми колико је он имао година тад, јел знате, јел се сећате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Колико је он имао година?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Аха.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Био је жењен, имао је двоје деце.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не знате овако колико је имао 50, 70, не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога, нисте прецизирали на кога мислите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Старијег сам мислила колико је имао година.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Можда је имао, можда је имао онда можда својих 40 година.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас да ли он има надимак Јоја?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јоја.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Хвала, е будите љубазни само још ово ми кажите радили сте кажете целодневно те послове које сте имали само бих молила да ми кажете јер сте имали паузу у току дана, јел сте јели, ко вас је хранио, просто тај детаљ?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ни јели, ни пили.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Цео дан сте радили без јела и без?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Срећа што није било топло, па, била је зима, није нам требало ни, већ једино што ми жена у хангару кад је радила тамо па ја скочим па ми да једну јабуку да поједем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како скочите, трактором?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па трактором станем па изађем напоље узмем јабуку и идем опет даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Могли сте да се крећете трактором по месту?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па кад сам ишао по дрва, кад сам дрва довозио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни кажите ми јел супруга Ваша имала?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јел супруга можда имала храну кад је ишла да ради, да ли је она имала преко дана оброк?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није, какви оброк, једаред, е чуо сам да је било, да је једанпут им донео – двапут неки Пава Павловић и то каже, ваљда су они покупили што боље, а они су добили само главе и ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи у принципу нису, нису храњени?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је једанпут.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја само да прецизирам ако могу судија, пошто из данашњег исказа сведока се то мени бар чини нејасним, а Ви ћете ме исправити, онога момента када је сведок по савету Србина

Милана отишао одатле, кад се то дешава, јел су тад људи отишли на минско поље, после тога, пре тога, како се то дешава?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кад је мени Милан, кад је мени Милан казао да идем кући и то ме двапут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Миљковић, па појашњавајте стално да нам буде јасно, има више Милана.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Милан Миљковић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он ме повукао двапут за рукав, први пут ми казао иди кући, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо све чули.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па да, ето али да испричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пита Вас она кад се то дешава јел то баш оно вече кад је окупљање мештана?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је, то је било, то је било нешто око подне, поподне, а они су ујутру ишли на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ујутро ишли на минско поље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да. Не могу Вам сад казати.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е добро, јел господин Милан Миљковић мештанин села?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је сад у Вуковару.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, тад био, тад био?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па био је радио у радионици у задруги, био шеф возног парка.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мало пре сте изјавили да нико од мештана није знао за минско поље, да ли господин Милан Миљковић није знао за минско поље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам појма.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е хвала, немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље има ли питања, неко од оптужених? Изволите. Дobar дан, преко суда питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Без бриге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нема директног обраћања сведоку него преко суда.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нек стане овде код тужиоца.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, па Ђуко како си? Хоћу, хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да причате како си.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта то тебе брига како сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо, нема значи, он може да Вама се обраћа само преко мене, оног момента кад Вам ја кажем одговорите и кад Вам дам знак изволите, Ви ћете да одговорите. Изволите господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија Ви кад сте мене питали за Балић Марина и Катарину, ја сам рекао Вама да не познам те људе, међутим користим прилику, овај, присуство сведока, ја сам те, да би то потврдио, ја сам те људе знао искључиво као Лукета Марина и Катицу, јел ту су у комшилуку били а нисам знао да се, ни покојница зове Катица, ни да се презивају Балић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи знате те људе и реците ми, сад питање за сведока.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да. Има питања. Па мени је доста нејасно из свега овог данас што је сведок говорио о тим преговорима, овај, нисам га добро разумео да ли он од тог Репишта даље није ишао до Шида или су други ишли до Шида на преговоре, са војском на преговоре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то објашњавао, чули смо где је био и ко је долазио и све.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја имам информацију од покојног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то што Ви сведочите сад, то не може тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сведочим, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте имали Вашу одбрану, трајало је то више дана, после смо Вам дали један додатни дан, а сад имамо сведока и хоћемо сведока да испитамо, ако Ви имате нека питања за сведока изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам. Које особе испред села су као тим задњи преговарале са војском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате тих сазнања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам тачно ко је задњи, углавном знам да сам ја ишао двапут на преговоре, а ко је задњи, јел још ко ишао, ја мислим да је ишао, да је задњи ишао Адам Рендулић, Адам Рендулић да је задњи ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мислим, нисам сигуран, па ја знам да сам двапут ишао, ја као што сам причао са Љубаном и са, не Љубаном већ са Радојчићем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У чијем друштву је још ишао Адам Рендулић задњи пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па човек не зна ни да ли је, није сигуран ни за Адама, чули сте одговор, према томе сувишно је Ваше питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: После тог задњег преговора на којем је био Адам Рендулић за остале не зна да ли је био састанак у Дому омладине?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Питао бих сведока да ли је сигуран да је само за Србе возио дрва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли је сигуран?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да је само за Србе возио дрва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да је возио, шта је возио објашњавао је више пута, шта сад да ли је сигуран, није сигуран, оно што је рекао, он је рекао.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Себи нисам ни једну цепаницу донео. Ја имам седам јутара шуме, да знаш.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Примедба, за цело село је по 4 метра дрва вожено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба. Имате ли још питања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам, да ли познаје Мађаревић Марина, сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марина Мађаревића да ли знате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел зна да је био повређен 18.10.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сад одговорили на питање.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам, знам и то знам, и да је код твог старца био да су га чували да га не убију и то знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел била цела породица?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да је био, да је ишао на превијање, све ми је јасно, јел је то мог ујака син.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Осим њега ко је још био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава, ово о чему причате?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Кад је био напад на село и кад су ишли убијали људе редом од куће до куће и онда су њега ишли, довели га у општину, изболи га ножем и шта ја знам и да извинете и боли га туда и онда ишао на превијање код доктора, једва је ходао, то ја знам, а шта су радили даље, ко је био даље с њим, шта ја знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Осим њега да ли је код мог таста, овај, била и његова супруга, снаја и двоје деце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Били су, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Отприлике колико дуго?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам, нису били, да су били дуго нису, већ чим се могло изаћи из села одмах су побегли, то ми је јасно, још сам му ја рекао буразеру немој ваљда неће више бити, каже ја ово више не могу и он је побегао из села.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је он ишао код доктора на превијање или је доктор долазио у кућу да га превија?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Он је ишао код доктора на превијање, то сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они били ту код његовог таста?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тобоже чували су као, изболи су га прво, онда су га чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, а што су се они ту тако код таста његовог, што, јел ту било безбедно?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, вероватно то је било то. Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел се сведок сећа кад је прављена кућа та тастова што он каже?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Е јел се ти сећаш кад сам ја твом тасту арматуру извлачио бетонску.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па управо зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само мало, не одговарајте док не чујемо питање, да чујем како питање гласи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећа кад је прављена та кућа, што он каже тастова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, потпуно нам је небитно за ову оптужницу кад је та кућа прављена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако Ви кажете можда је тако, али вероватно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим у оптужници пише та кућа и кад је прављена то сад треба да утврђујемо. Идемо даље са питањима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Битно је, сведок сигурно зна да сам ја правио ту кућу и да сам ја одредио да ти људи буду ту смештени, зато је питање госпођо судија.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Зашто ниси мене сместио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте, нема разговора.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси био рањен.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је некад раније било од 45. па на овамо, па сад ћемо о томе да расправљамо. Чули смо били су добри, складни односи раније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Разумео сам сведока да је, да је, овај, се крио два-три дана, па је после тог био на том мом обраћању, овај, у Дому омладине, па ме видео у шеширу сламнатом, најлонском, а пред истражним судијом овде у Београду је рекао да је био каубојски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питање гласи да ли се крио или је био на том састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је у свом исказу рекао, објаснио.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На обадва места није могао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да кад је изашао, крио се два-три дана па је изашао.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: На обадва места сам био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На обадва места није могао бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање даље, а примедбе ћете после.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел зна кад је био тај састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто објашњавао, више нас је питало њега да појасни, он је објашњавао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Која је то сала у општини како он каже.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је већница тамо где је, где су ови наши има њих, не знам, слике свих ових што су поубијани, ако си случајно ишао да видиш или си можда видео на слике.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тада такве већнице није било.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је већница тамо где сте Ви били када сам ја био у подруму када сте Ви горе пили, не мораш бити, али твоји пајташи пили, лупали чаше, а нас у подруму тукли, а ми смо то све чули одозго горе шта сте радили, а ја сам тамо био доле у подруму.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У то време, сале у општини није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба Ваша да ли је тако?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не само да је примедба, он зна, то двоје просторије пет пута пет, какве су то сале. То можда сада постоји. Није ми одговорио, госпођо судија, у каквом шеширу сам то био, сламнатом, најлонском или каубојском?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Откуд знам, шешир си имао неки и пушка била преко стола и неки с тобом је био калашњиков стоји крај њега, био си у шареној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то сведок више пута.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам те ни право ни гледао, а не да сам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зато што си ме се бојао, да ли је тако? Да ли се сећа сведок када је, да одреди неки период, десет дана, када су возена

та дрва и колико и колико дана је то рађено, пре минског поља или после минског поља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте Ви.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ту је било, ту је било нешто око три тисуће метара кубних дрва церовине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени, када је.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Церовине и ту смо, да, и ту смо ми ишли возити дрва сваки дан када сам ја дошао из, док сам ја као, нисам био у функцији, док сам био сакривен, када сам почео радити, сваки дан смо ишли возити дрва, сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од после, тог првог дана када сте изашли па надаље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било церовина, треба дигнути цепаницу ону, најтеже дрво на свету.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А где сте истоварили толика дрва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Љубане, код мене на тавану.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одлично, задовољан сам. Где је пунио гориво у трактор?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не знам шта је казао. Ја сам имао пет буради у башчи и тог горива што је било као што каже, све то уље, жутог оног што је са шлепова донешено, пет буради. Чак сам и другом давао у зајам, а не да сам ја ишао точити код Вас гориво.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко је још точио код тебе гориво?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта то тебе брига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање, молим Вас, таквим питањима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислим од ових који су возили дрва, госпођо судија.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нећу ти рећи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сада у Ловасу живи Сомборац Владо?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли живи у Ловасу сада Лукетић Јосип, онај из Дола?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сада у Ловасу, не живи, није истина.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ко не живи у Ловасу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Лукетић Јосип.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како живи, једва иде, једва хода.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На Лужац се одселио човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а од каквог су значаја та питања, да ли и ко сада где живи, сада можемо да ређамо све становнике места Ловас.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта хоће да каже са тим не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, протерали су осим Срба и сараднике српске, то је суштина питања. Исто тако и Шимун Пејић не живи у Ловасу, не живи Сомборац Хрвоје, јер му је брат био официр и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неких питања?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није точно да су их протерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, господине, немате шта да разговарате. Преко суда питања, Ви одговарате и нећемо даље, у ширину причу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко ме је сведок потписао да оставља имовину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то је објаснио, није он, него супруга.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је онда једина жена која је била на саслушању. Да ли је сведоку познато да је Сомборац Владо држао неке краве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, од каквог значаја су те краве?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, тако што јуче одбрана, заступници, овај, оштећених инсистирају на пљачки стоке, а краве су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас тужилац за то не тужи, ако хоћете да шири оптужницу, може да се деси до краја. Боље да та питања не расправљате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја морам ипак да приговорим, јер човек није могао да буде на два места, и сакривен и да буде на збору овоме у овоме Омладинском дому. Друго, у Омладинском дому постоји позорница или како би сведок рекао, бина и ја сам оружје оставио на бини, а не на столу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није точно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када је био тај састанак, да ли знаш датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је више пута, појашњавао.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ти си био, стол је био преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да појашњавате, то смо чули, да ли је оружје ставио на бину или на сто, небитно је.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Судија, ја се извињавам, ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, како сада Ви то одједном сетили се Ви питања.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Нисам хтео питања, него само да рашчистимо нешто ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, изволите, Милан Девчић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, преко суда питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан господине Филићу. Имам пар питања. Да ли су припадници ХДЗ на пункту код економије носили аутоматско наоружање, да ли му је то познато?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Немам појма.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате? Да ли сам Вас.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Испричавам се, да ли могу? Какво наоружање, где је било наоружање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорили сте да немате сазнања, да не слушамо даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, ја сам радио у СУП-у у Вуковару до 20.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема сведочења, нема, Ви сте Вашу одбрану имали прилике да изнесете и причали сте. Значи, питања за сведока, евентуално када завршите са питањима, када он заврши са одговорима, можете примедбу да ставите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сам ја господина Ђуку Филића икада ударио или га пипнуо руком?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није ни рекао.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам ни рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, идемо даље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Твој пајташ.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Моји су сви били пајташи. Реците ми, који је био циљ и сврха формирања Кризног штаба и пунктова у селу Ловас од стране ХДЗ у тадашњој СФРЈ?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Могу рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Чим су почели из Товарника, из Сотина, код нас у Ловас долазити онда се формирао Кризни штаб, јер нису могли људи, не зна се, мора се неко формирати да може тим људима казати и они су се стационарали по нашим кућама. И онда се формирао Кризни штаб, а који је то датум био, нећу ти рећи, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А када је господин Туђман позивао вас да спремате подруме и тако даље, у ком периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То ја нисам чуо никада, први пут чујем од тебе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Први пут то чујем од тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Преко медија је то објављивано. Од кога сте чули да је био затвор у станици милиције Ловас и да ли је уопште био?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Затвор у станици милиције Ловас, да ли је икада био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је данас појашњавао од кога је чуо.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да, да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је икада био уопште?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није пре био, пре рата. Али сада за време рата, у подруму сам ја добио батина, што сам крв пишао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чекајте, чекајте.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И тамо сам био затворен, да ли ти је то познато?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ми познато, зато што нисам био у том периоду у селу, зато.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: А не знам где си био.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато Вас питам. Морате појаснити само да је тај период у дванаестом месецу, није период у овоме о којем Ви причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада сведочите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Дотле сам ишао на присилни рад, мој младићу, на присилни рад сам ишао сваки дан, возио сам ти, причао сам, чуо си. Онда када сам се израдио, када више нисам могао радити, онда су ме затворили и онда сам добио батине.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, то је било, чика Ђуро, после, значи у дванаестом месецу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, да, али где сам био на присилном раду.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У дванаестом месецу 1991. године. Где сте Ви били затворени уопште у времену од 22.-ог до 24.-ог, у којем простору, у којој просторији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то објашњавао, да је рекао у подруму Месног уреда.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У Месном уреду.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, сада је појаснио.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тамо се урлало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је појаснио и када је причао.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тамо су се ребра кидала, мој дечко, ако ниси чуо и ниси знао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам знао.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Е сада знаш.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То први пут чујем од Вас. У којој просторији сам ја сам обављао разговор, информативни разговор на околности, значи, прикупљања информација везано за ХДЗ о наоружању и тако даље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Никада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам сам обављао разговор?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте данас, да је са Вама, да Вас је испитивао Милан Девчић.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, Милан Девчић, да, да, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сада.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Испитивао ме је када сам био горе приведен, када је био Милан, Милан је на вратима био, а ти си био горе са, како се зове, не знам, није битно, онда сам са тобом разговарао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чика Ђуро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И од онда никада више нисам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сви информативни разговори су обављани доле у просторији, значи у приземљу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Добро, горе су биле собе за спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то примедба на његов исказ.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Добро, нека буде у приземљу, али сам ја дошао од Милана, од Милана Радојчића, одмах код тебе, јел тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, али казујем, то је било у приземљу, није било у никаквим просторијама горе и да Вас је неко водао горе-доле, ја то не знам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Горе, горе, да, водили су ме, водили су ме, тукли горе када сам ишао код Ивковића Ђорђета.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ми није познато, да Вам будем искрен.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: И твој пајташ ме водио горе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам за то. Реците ми, да ли су Збор народне гарде и редарственици били паравојне јединице у тадашњој СФРЈ; по Вама?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како да су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, сада неке општепознате чињенице, Ви питате сведока.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Колико има војних пензија у Ловасу од стране припадника Збора народне гарде?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То Вам нећу казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор и на то питање.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То нећу казати. Свашта, да Вам то кажем још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви да разговарате са њим док Вам ја не кажем да одговорите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли му је познато овај, да су припадници Збора народне гарде имали обуку на Сори, значи из свих села околних, од Мохова, Опатовца, Товарника, Ловаса?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То ми је познато, то ми је познато.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Онда хиљаду и по људи је тамо обучавано и послано за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако Вам није познато да Вам кажем.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није точно да је било толико.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја знам, чика Ђуро, зато што имам информације такве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде не судимо за учешће у оружаним сукобима, где су се сукобили једни и други, него судимо за цивиле.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, познато ми је. Па, има узрок, има последица, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли Вам је познато да је Девчић Божо, мој отац, имао уредну дозволу, значи за ловачко наоружање, ловачку пушку, ловачки карабин и пиштољ?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То сам имао и ја.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То Вам је познато, да ли је тако?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да и поштивали смо се као људи док није тог било зла.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Познато Вам је да је био један од активнијих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питање, немојте да тврдите нешто. Ви када питате сведока.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ево, питам га, да ли му је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како ми не би било познато, када је био са мном у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговарате док он не постави питање како треба.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли Вам је познато да је, значи, предратно стање, Девчић Божо дошао у сукоб вербални а потом и физички са Колић Мијом и Балић Томиславом на ручку у Ловачком дому, а разлог је био, три висока официра тадашње ЈНА од којих је један био и генерал потпуковник у пензији Милан Јока, са којима сам у родбинским односима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли му је познато, молим Вас?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Познато ми је, познато ми је, јер су се бунили, зато што нису имали право доћи у Ловас.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, али има и неких далеко већих разлога, знате Ви то добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Познато ми је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је донешена одлука у Кризном штабу да се Девчић Божи одузме оружје ловачко, пиштољ за потребе ХДЗ-а?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То ми није познато.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није Вам познато?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није Вам познато да је Бадањак Јосип и Грчанац Марко требали да то ураде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да сведочите, питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли Вам је познато, чика Ђуро, да су бачене две експлозивне направе у двориште код Девчић Боже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате таквих сазнања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У седмом месецу?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није Вам познато?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, цело село зна, само Ви не знате.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Можда, можда сам и ја знао, па заборавио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, сада ако сте заборавили.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не сећам се, ето, не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да ли је ту нешто било опасно, можда бих се и сетио, али можда ако је било мало онако знаш, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто везано за оптужење, неко питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте били у Кризном штабу села Ловас, у ХДЗ-у?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте били?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. А да ли сте, значи били сте.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То и Ви знате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте били ангажовани у Кризном штабу и на којим пословима у ХДЗ-у?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Распоред људи, распоред људи, када су долазили из Сотина, из Товарника, када су се, бежали, нису знали куда ће, куда ће, то је мој део посла и мене и Звонка Мартиновића. Ми смо као старији правили распоред да иду људи, негде морају се сакрити.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чика Ђуро, ја Вас хоћу питати у којем сте Ви воду били?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: У воду?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У воду од тих девет водова који су били, од тих девет пунктова и тако даље.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта то тебе брига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је потпуно ирелевантно, рекао је да је био, сада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био у техничком воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада после седамнаест година да ли је био, у каквом воду.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, котирао високо човек.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Где?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато питам, у техничком воду си био.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ма, шта причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Какву сам ја униформу носио?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Плаву.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Полицијску плаву?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Плаву.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисте у праву, ја сам носио СМБ униформу.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Плаву си униформу, када сам ја био, плаву си имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он Вас зна у плавој униформи, можда сте и мењали.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли Вам је познато да је у дворишту код Микић Анте у блок цигли пронађено педесет до шездесет комада ножева нових за аутоматску пушку?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јесам то видео ја, када је твој тата изнео напоље и из Шида овај Глушац, али то калашњикови никада нису били његови, нити их је он имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је било за време, баш када је рат био, знате, када је био напад на село и то је било можда после тога једно пет, шест дана, већ када сам ја излазио напоље и онда су ишли његов отац и ја сам ишао да самелем шрота, нисмо имали шрота, није мељаве било и шта ја знам, код суседа да ми самеле, а он, његов отац Божа и Глушац носе,

каже мени Божа, каже, богати, каже, колико је имао калашњикова ножева, каже, све конзервирани, а колико је онда пушака имао. Ја верујем и гарантирам да тај Микић никада није пушку имао, нити је имао калашњикова ножева. Само је то неко подместио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реците ми, чика Ђуро, да ли знате да он има два сина у полицији?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знам, али ти синови су отишли, он човек нема везе, он ни са једним не прича, они се не пазе уопште.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам да ли прича или не прича, у то време је, знате, била је прича мало другачија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте видели у, значи испред школе, Основне школе у Ловасу, паркиран тенк, значи када сте ишли на разговор у станицу полиције, значи Ви сте сами дошли да се пријавите, да ли сте видели том приликом када сте ишли?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Испред школе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, значи та два дана након, значи ослобођења села, 12.-ог, 13.-ог, да нисте видели тенк?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Знаш шта? Могу ти рећи мислим да можда сам видео, али ја у тој сметњи, у тој смутњи, ја нисам, ни сам себе познао, ни, можда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између сведока Ђуре Филића и оптуженог Милана Девчића, на околност:

- *да ли је у присуству оптуженог Милана Девчића наоружано лице тукло сведока Ђуру Филића ударајући га кундацима и ногама, а да му је тада том истом приликом, Девчић говорио, псовао усташку мајку и питао за кога је гласао.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се један према другом.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није, чика Ђуро, никада то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога што сте Ви.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То одговорно тврдим, да никада нисам Вас ни ударио, нити сам икога подстицао да то ради.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не ударио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И то сигурно, одговорно тврдим.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја бих Богу грешио ако бих рекао да си ти мене ударио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Али Ви сте добили такве инструкције да тако сведочите овде и то је жалосно.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Какве инструкције.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сам Вас поштивао као оца и жалосно је да се тако понашате.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Шта си ми свашта казао када сам ја дошао тамо, шта си ми рекао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шга сам Вам рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ви, поновите то, реците му у лице.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, рекао сам то што си ми рекао, да ми мајку и кажеш, за кога си гласао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Срам Вас било, срам Вас било, чика Ђуро, година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да он сада каже.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ниси ме тукао, али ја кажем, за кога сам гласао, за оног ко је био на листи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, сви сте гласали за Туђмана.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта је ту сада, нешто, сви сте гласали за њега.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нисам рекао ни за Туђмана, ни за овог, ни за оног.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сви сте хтели да буде Независна Држава Хрватска, последица свега овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, не можете да причате и један и други.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Рекао сам само ко је био на листи, ништа више.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ево, последица је свега тога, формирање државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је тај неки тукао, реците му у лице, да је то оружаном лице?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није ме тукао, није ме пипнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он, него то наоружано лице у његовом присуству, реците му то.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да, да ли ме је он ударио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам, ја нисам био присутан када Вас је неко ударао.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Јеси.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И то Вам одговорно тврдим да нисам.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, где си био онда када сам ја.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немојте лагати човече, па лажете.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ниси ти мене самог оставио код њега у собу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да лажете, то Вас гледам у очи и сигурно лажете.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Добро, хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете. Даље, има ли питања? Нема више, а има Крњајић и Косијер.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан, добар дан, чика Ђука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја бих питао чика Ђуку или Ђуку, 10.10. тврдио је да је Мато Кесер погинуо, убијен код њега у дворишту.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја не знам ко си ти, ја се испричавам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Жељко Крњајић.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Жељко?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја се испричавам, сада ето чујем.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па, променио сам се од тих Ваших патњи.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Добро, боље да си казао како се зовеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате сада.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сте чули питање, чика Ђуро?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Сада чујем.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ваша супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање, да ли је 10.10.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: 10.10. Мато Кесер је убијен, погинуо код човека у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он тврдио, добро, а шта је Ваше питање?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Моје питање је, да ли Мато Кесер је пружио отпор, да ли је био хрватски војник?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мато Кесер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд сведок да зна да ли је пружио Мато отпор?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па, видела је жена његова, све му је друго жена рекла, само, да ли је Мато Кесер пуцао на људе који су улазили у село, па је погинуо тамо?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није истина.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Значи, Мато Кесер није имао оружје?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Није Мато Кесер и Ђука овај Пољак, нису имали оружје, Мато Кесер и Ђука Пољак су, да ли је слободно да причам или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, објасните.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Били су код Ђуке Пољака у подруму и Мато је Кесер држао дете на руци и Ви сте га, ко је од вас отерао, не знам, нисам рекао да си ти, истерали сте га из подрума и он је дете морао дати жени и отићи и код мене у двориште, тамо је убијен. И то је убијено, Зораја га је убио и ко је са њим не знам, то је то.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, моје друго питање је, браћа Павлић, Жељко и Дарко, фини момци што су правили кућу и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Тај дан када су ухваћени да ли имаш информацију или сазнање да су они били исто хрватски војници и да су пуцали по војсци?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То су били дечки млади, кажем, били су вредни, радни људи, нису ништа ни, имали пушке ни пуцали, то сигурно знам и гарантирам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Госпођо судија.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да ли могу добити мало воде?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја имам примедбу на одговор од господина сведока, ја имам друга сазнања и имам доказ за браћу Павлић и за Мату Кесера, могу Вам сада одмах предати или ујутру на писарници да предам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете одмах, да видимо само шта је то.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Мате Кесера је мама Српкиња, да ли то знаш?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Косијер, изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, Зоран Косијер. Хтео сам да Вас питам, у вези минскога поља, пошто сте препричали доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало јасније, не чујемо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хтео сам сведока да питам у вези минскога поља, пошто је испричао доста детаљно, као да је био учесник минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је појаснио да је то чуо.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, када Вам ја дам реч одговорите.

Сведок је појаснио да он тамо није био, али од ових који су били, има посредна сазнања.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да. Па, добро онда бих замолио да господин који га је извукао из колоне, да тог господина позовете на сведочење овамо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је доказни предлог. То није интересантно у овом моменту.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: И нешто ми је остало нејасно у његовоме данашњем излагању. Једном приликом је рекао да је мислио када дође наша војска, да ће бити све у реду, па да му кажем да је његова војска закаснила пет година да дође.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да ли си ти зато дошао да причаш ту?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Само то, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на шта сте мислили, на шта се то односи?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је мислио на ЈНА, наша војска.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам то мислио.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Он је узео оружје баш против те ЈНА госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви питања?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Не, не, само, хвала, констатација је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више нико питање.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Ја сам био, испричавам се, ја сам био војник ЈНА две године и то поштен, частан војник, са дипломама и са наградама, а нисам био вуцибатина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се сада дешава? Реците то још једно питање па да сведок иде кући.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Мало пре је сведок рекао колегиници када му је поставила питање, да је тај Милан, како се већ зове, што је рекао му да се врати кући и да му је то рекао у дванаест сати. А с обзиром на то када је био догађај, мени није јасно, да ли је то било 17.-ог или 18.-ог, чисто да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је појаснио, дан пре минског поља.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да, управо због тога, зато што је њега тужилац питао истовремено, да ли је он видео да су ови малтретирани и тако даље, и он је рекао, сведок је тада рекао да је видео малтретиране људе. Па како их је могао видети 17.-ог у 12 сати, само да чисто то појаснимо.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Како не бих видео, када сам био тамо, када сам био у дворишту и у дворишту и на улици, људи малтретирани, тучени, вучени за уши, вуку им уши, кидају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то Ви били оног дана када они крећу на минско поље?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то Ви били оног дана када они крећу на минско поље, односно на ту детелину?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Не, не, ја нисам био када су они ишли на минско поље, јер ја сам када је мени казао да идем кући, ја сам отишао кући. Они су отишли на минско поље, а јесу они отишли у подне, јесу они отишли ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте били претходног дана и видели сте да су ти људи?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Да сам требао можда ићи ја на минско поље да ми није тај дотични рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац, како сте претходног дана видели да су људи исповређивани?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Па, тај дан, тај дан су људи исповређивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај дан када сам ја био исто тамо пред задругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Тај дан, тај су дан исповређивани и то људски исповређивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, господине Филићу, што сте дошли.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сведочите.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: Нећете ме ваљда више звати, ето већ који пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би требало да Вас зовемо више, али.

Сведок ЂУРО ФИЛИЋ: То је већ пети пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада се не зна.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 14 часова и 22 минута и биће настављен дана

*17. децембра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

ВРЗ 03380